

ÎN ZILELE DE 28—29 IULIE AU AVUT LOC LUCRĂRILE CONFERINȚEI PE ȚARĂ A MIȘCĂRII SPORTIVE

Nr. 15 (206) AUGUST 1967 Anul XX

VIORICA VISCOPOLEANU CEA MAI CONSTANTĂ SĂRITOARE MONDIALĂ A ANULUI

În competițiile desfășurate pînă în prezent, Viorica a sărit la lungime de 6 ori peste 6,40 m. Recent, în «Cupa Europei», la Oslo (6,41 m), a întrecut-o pe recordmana lumii și campioana olimpică Mary Rand și pe învingătoarea Irinei Kirszenstein, sovietica Tatiana Talîșeva!

La ora actuală, Viorica Viscopoleanu **este port-drapelul atletismului feminin românesc, fiind singura noastră atletă selecționată pentru meciul Europa-America.**

Foto: PAUL ROMOȘAN

FOTBAL

- **Comentarii la palmaresul echipei noastre naționale.**
- *Bobby Moore «Povestea mea și a fotbalului»*

ATLETISM

O premieră mondială: Meciul EUROPA-AMERICA

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ ILUSTRATĂ BILUNARĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

SALUTUL C.C. AL P.C.R. ŞI CONSILIULUI DE MINIŞTRI

rostit de tovarăşul LEONTE RĂUTU la Conferinţa pe ţară a mişcării sportive

DRAGI TOVARĂŞI,

Permiteţi-mi să adresez, din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Socialiste România, un salut călduros delegaţilor şi invitaţilor la Conferinţa pe ţară a mişcării sportive, tuturor sportivilor din ţara noastră şi să urez Conferinţei cel mai deplin succes în lucrările sale.

Conferinţa mişcării sportive îşi desfăşoară lucrările în atmosfera de avînt generată de marile succese obţinute de poporul nostru în opera de construcţie socialistă. România străbate o etapă în care poporul îşi manifestă din plin, în toate sferele vieţii sociale, capacitatea şi forţa de creaţie materială şi spirituală.

Conferinţa este chemată să analizeze principalele probleme ale dezvoltării mişcării sportive, să stabilească măsurile cele mai potrivite pentru a determina creşterea substanţială şi perfecţionarea calitativă a educaţiei fizice şi sportului românesc.

În ţara noastră, sportul are vechi şi frumoase tradiţii. Chiar în acest an se împlineşte un secol de la formarea primei asociaţii sportive din România, «Societatea centrală română de arme, gimnastică şi dare la semn», condusă de istoricul şi patriotul Vasile Ureche. De atunci, mişcarea noastră sportivă a continuat să crească; sportivi români, în ciuda unor condiţii adeseori vitrege, au reuşit să se impună pe plan internaţional, prin rezultate meritorii.

În condiţiile puterii populare, ştafeta acestor rezultate a fost trecută noilor contingente de sportivi, s-au creat condiţii tot mai propice pentru dezvoltarea culturii fizice, pentru cuprinderea în activitatea sportivă a unor mase tot mai largi de tineri şi oameni ai muncii.

În ultimii ani, mişcarea sportivă de masă a obţinut rezultate îmbucurătoare. Un număr de cluburi şi asociaţii sportive din întreprinderi, instituţii şi de la sate desfăşoară o activitate bogată, milioane de tineri sînt antrenaţi în competiţii şi concursuri, cunosc o înviorare activităţile sportive din şcoli şi instituţiile de învăţămînt superior.

În sportul de performanţă, sportivii noştri, susţinînd cu cinste culorile patriei, au cucerit laurii victoriei în întreceri internaţionale de prestigiu; fruntaşii sporturilor nautice, scrimerii, handbaliştii şi rugbiştii, jucătorii de volei, şahistele şi luptătorii noştri se numără printre cei mai buni din Europa sau din lume. Am plăcuta însărcinare de a transmite felicitările conducerii de partid şi de stat tuturor acelora care au făcut ca tricolorul românesc să fie ridicat în semn de salut al izbînzilor sportive pe diferite meridiane ale globului!

Examinînd situaţia mişcării sportive, în spiritul de exigenţă care-i este propriu, conducerea partidului apreciază că rezultatele de pînă acum, cu toate succesele înregistrate, nu sînt pe măsura reală a condiţiilor create, a talentului sportivilor noştri. Orientarea dată de conducerea partidului la Conferinţa pe ţară a U.C.F.S. din 1962, în cuvîntul de salut rostit de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, privind cuprinderea unor mase tot mai largi, a întregului tineret în practicarea organizată a exerciţiilor fizice şi sportului, nu a fost decît parţial realizată.

În această direcţie, principala cerinţă este să se determine o largă şi multilaterală dezvoltare a educaţiei fizice şi sportului de masă în şcoli şi facultăţi — care cuprind marea majoritate a tineretului din ţara noastră, sportul şcolar şi universitar trebuind să constituie veriga de bază a întregului sistem de educaţie fizică. În întreprinderi şi instituţii, asociaţiile sportive, înmulţind rezultatele bune obţinute, sînt chemate să desfăşoare cu continuitate acţiunea de promovare a sportului de masă — într-o gamă largă de forme şi de ramuri sportive, în scopul dezvoltării capacităţilor fizice ale oamenilor muncii, potrivit specificului activităţii lor productive. Această cerinţă se ridică insistent şi la sate, unde este încă mic numărul tinerilor atraşi la practicarea sportului.

Se cer tratate cu mult mai mare atenţie discipline sportive ca atletismul — fundamentul dezvoltării sportive multilaterale — gimnastica, înotul, turismul, schiul, ramuri accesibile practicării de către mase din cele mai largi, care nu necesită condiţii materiale deosebite.

Dezvoltarea largă a sportului de masă presupune deplina înţelegere a rolului social al sportului, a importanţei sale în societatea noastră. Cu cît activitatea sportivă cunoaşte o amploare mai mare, cu atît se îmbunătăţesc caracteristicile biologice ale poporului. Sportul înseamnă sănătate şi călire fizică, energie şi capacitate sporită de muncă, înseamnă recreare şi destindere, compensarea eforturilor intelectuale tot mai mari solicitate omului zilelor noastre. În acelaşi timp, sportul de masă formează baza sigură a sportului de performanţă, singurul rezervor care-l poate alimenta continuu cu talente.

Apreciind rezultatele valoroase obţinute în sportul de performanţă, nu se poate trece cu vederea că în unele ramuri sportive importante se manifestă încă pronunţate rămîneri în urmă. Este bine cunoscută situaţia cu totul necorespunzătoare care se perpetuează în fotbalul nostru, al cărui nivel coborît şi ale cărui repetate insuccese provoacă atîta amărăciune maselor largi ale iubitorilor acestui sport. De multă vreme ei aşteaptă să se pună în sfîrşit capăt cauzelor care au determinat această situaţie.

Sportivii noştri sînt totodată chemaţi să depună eforturi perseverente pentru a-şi ridica nivelul măiestriei în ramuri ca gimnastica, ciclismul, diverse probe de atletism, de tir şi nataţie, haltere, baschet.

Este îmbucurător că în ultimii ani ţara noastră este reprezentată la un număr mereu mai mare de competiţii internaţionale. Asemenea confruntări, care nu urmăresc obţinerea de victorii facile, nesemnificative, dau sportivilor noştri prilejuri de afirmare, sînt o şcoală pentru a învăţa din experienţa celor mai buni şi, totodată, un factor de apropiere şi întărire a prieteniei sportivilor din diverse ţări. Mişcarea noastră sportivă are menirea şi pe viitor să întreţină şi să amplifice legăturile şi contactele internaţionale cu organizaţiile de sport din ţările socialiste, din toate ţările lumii, aducîndu-şi astfel contribuţia la cauza prieteniei între popoare.

O condiţie de cea mai mare însemnătate pentru progresul sportului este ca unităţile de bază ale mişcării noastre sportive — cluburile — să dispună de o largă independenţă în tot ce priveşte organizarea muncii, dezvoltarea ramurilor lor sportive, participarea la competiţii, problemele financiare şi să fie eliberate de tendinţele de tutelă măruntă. Aş dori să subliniez în legătură cu aceasta că pentru transformarea fiecărui club într-o pepinieră de talente şi sportivi fruntaşi, calea rodnică este, desigur, nu aceea a racolărilor, ci numai a muncii proprii, răbdătoare, de perspectivă.

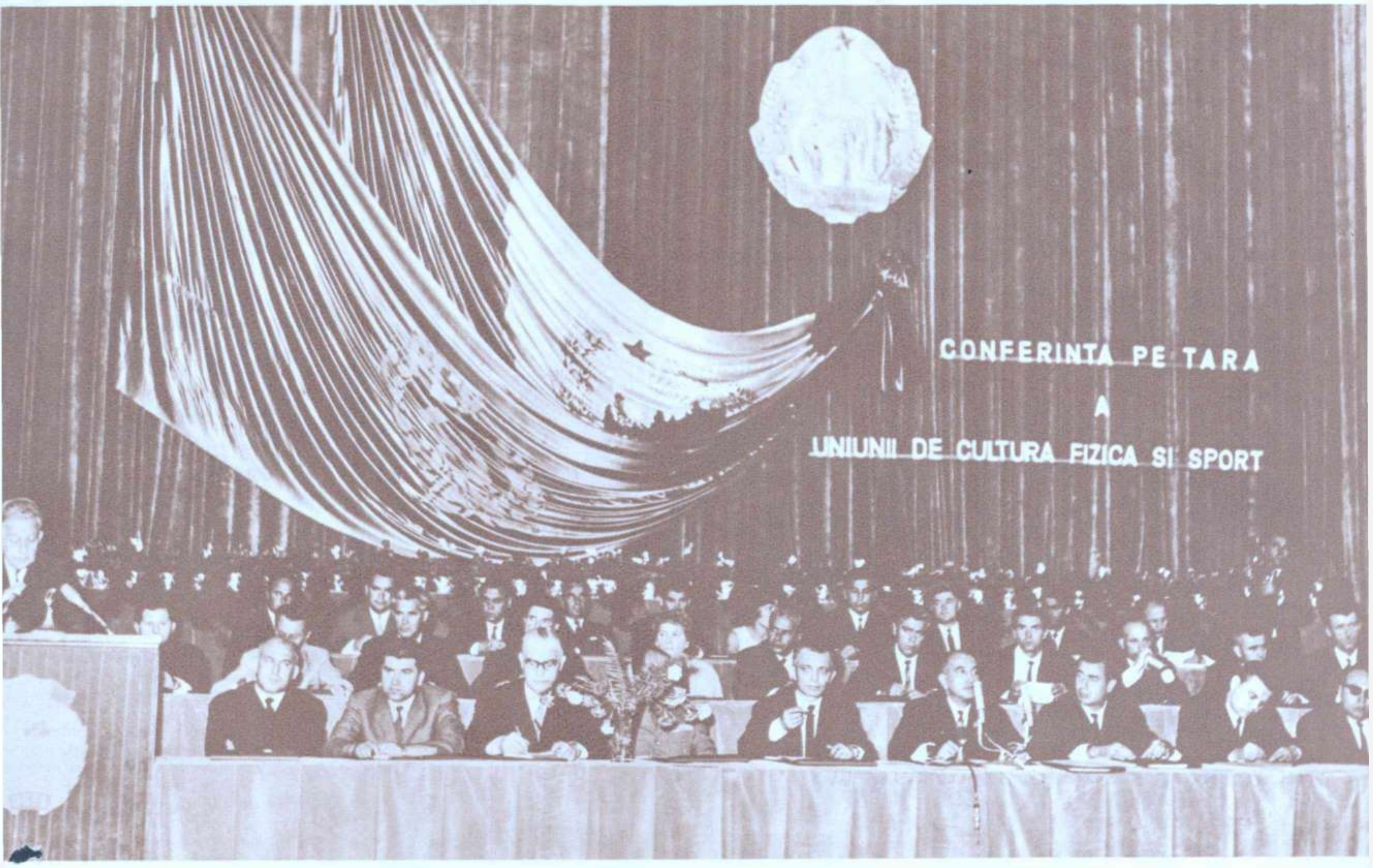
Trebuie sporit rolul federaţiilor, ca organe de specialitate pe ramuri de sport. Îmbunătăţindu-şi în mod serios activitatea, bucurîndu-se de o mai mare independenţă — ceea ce implică, desigur, şi răspunderi sporite — federaţiile de specialitate au de îndeplinit rolul unor piloni ai creşterii valorice a sportului nostru.

Un factor-cheie, atît pentru dezvoltarea şi creşterea calitativă a sportului de masă, cît şi pentru perfecţionarea activităţii sportive de performanţă, îl constituie asigurarea unui corp de antrenori şi specialişti bine pregătiţi. Performanţele cele mai valoroase obţinute de sportivii fruntaşi pe plan mondial sînt strîns legate de faptul că pregătirea lor se realizează de către antrenori şi specialişti care se sprijină pe cele mai înaintate cuceriri ale cercetării ştiinţifice în domeniul practicării sportului. În această privinţă, un rol important şi sarcini de deosebită răspundere revin Institutului de Cultură Fizică, care trebuie să devină un centru puternic de formare a cadrelor de specialişti cu înaltă calificare.

Dezvoltarea pe toate planurile a mişcării noastre sportive impune ca o cerinţă de însemnătate primordială asigurarea în viaţa sportivă a unei atmosfere de principialitate, de intrasigenţă faţă de orice fenomene străine eticii sportive şi cetăţeneşti. Prin întreaga lor comportare, pregătindu-se cu conştiinciozitate şi dăruindu-se cu ardoare în întreceri, sportivii noştri fruntaşi trebuie să răspundă în mod demn condiţiilor de care se bucură, simpatiei cu care sînt înconjuraţi de masele iubitoare de sport.

Este necesar ca presa, în primul rînd presa sportivă, radioul, televiziunea, să aducă o cît mai mare contribuţie la rezolvarea sarcinilor mişcării noastre sportive, manifestînd permanent spirit de combativitate, împletit cu competenţă şi principialitate.

O problemă de care depinde în mare măsură dezvoltarea sportului de masă şi a celui de performanţă este lărgirea bazei materiale a activităţii sportive, care a crescut an de an, pe măsura posibilităţilor statului nostru. Sprijinindu-se pe munca voluntară şi fructificînd voinţa tineretului de a face sport, sfaturile populare cît şi asociaţiile sportive, cluburile trebuie să manifeste mai multă iniţiativă în amenajarea de terenuri şi baze sportive. O bază sportivă nu presupune neapărat o optică de monumentalitate: pretutindeni există multiple posibilităţi pentru a-

Aspect din timpul lucrărilor.

menajarea de baze sportive simple — posibilități care nu așteaptă decît spiritul gospodăresc al iubitorilor de sport. Este necesar să se realizeze o intensă folosire a bazelor sportive existente, asigurîndu-se accesul larg al tineretului.

Și pe viitor, dezvoltarea continuă a bazei materiale a sportului va forma obiect de preocupare atentă a conducerii partidului și statului. Sîntem convinși că ridicarea în București a «Sălii Sporturilor», precum și a altor edificii și complexe sportive în Capitală și în alte centre, va fi primită cu deosebită satisfacție de sportivi și de toți oamenii muncii.

Îmbunătățirea activității de educație fizică, a sportului de masă și de performanță necesită adoptarea unor măsuri organizatorice, atît în ceea ce privește formele de activitate în rîndurile tineretului, ale oamenilor muncii, cît și în ce privește coordonarea muncii tuturor factorilor care au în atribuțiile lor acest domeniu.

Reglementările actualmente în vigoare au făcut ca organizațiile de masă, în primul rînd Uniunea Tineretului Comunist și sindicatele, să fie în fapt eliberate de preocupările concrete pe care le aveau anterior în organizarea activității sportive — ceea ce a avut efecte negative asupra mișcării sportive.

Analizînd această problemă, conducerea partidului nostru a stabilit că pe viitor sportul de masă, ca parte integrantă a procesului de educație a tineretului, trebuie să ocupe un loc important în munca Uniunii Tineretului Comunist, care este chemată să desfășoare o gamă variată de acțiuni pentru atragerea tineretului la practicarea sportului, potrivit vîrstei și temperamentului acestuia, în vederea călirii fizice, întăririi sănătății, dezvoltării inițiativei și curajului. Pornind de la aceste considerente este indicat ca în școli și licee activitatea sportivă de masă să fie organizată nemijlocit de U.T.C. Îndrumarea de specialitate a activității sportive în școli va fi asigurată de profesorii de educație fizică, care vor răspunde de îndeplinirea acestor sarcini în fața direcției școlii. În ce privește instituțiile de învățămînt superior, activitatea sportivă de masă va fi organizată de asociațiile studenților și organizațiilor U.T.C., cu sprijinul catedrelor de educație fizică. În îmbunătățirea educației fizice, ca parte integrantă a procesului de învățămînt, în îndeplinirea tuturor sarcinilor privind dezvoltarea sportului în rîndul tineretului școlar, răspunderi deosebit de importante revin Ministerului Învățămîntului.

La sate, misiunea de organizator al activității sportive de masă îi va reveni, de asemenea, U.T.C.-ului prin asociațiile sportive sătești.

În ce privește întreprinderile și instituțiile s-a considerat că sarcina de a organiza activitatea sportivă de masă trebuie să revină sindicatelor, ceea ce corespunde, de altfel, unei bune tradiții a mișcării noastre sindicale. Sindicatele vor trebui să acorde o mai mare atenție și sprijin mișcării sportive din între-prinderi și instituții, la o lărgire a razei lor de cuprindere. Ținînd seama că majoritatea celor care practică sportul sînt tineri, sindicatele vor colabora strîns cu organizațiile U.T.C.

Un alt grup de probleme se referă la structura organizatorică a Uniunii de Cultură Fizică și Sport. O mare parte a prevederilor hotărîrii din 1957, pe baza căreia Uniunea de Cultură Fizică și Sport funcționează în prezent, sînt depășite. În afară de aceasta, structura și formele sale actuale de activitate îndepărtau organele de conducere ale mișcării sportive de sarcina lor esențială — îndrumarea tehnică de specialitate.

Ca urmare a analizării acestor probleme de către conducerea de partid s-a ajuns la concluzia că în locul Uniunii de Cultură Fizică și Sport este indicat să se creeze un Consiliu Național pentru Educație Fizică și Sport; acesta, ca organ de specialitate, păstrîndu-și caracterul de organism obștesc, să fie totodată investit cu atribuții precise pe linie de stat pentru asigurarea dezvoltării unitare a educației fizice și sportului.

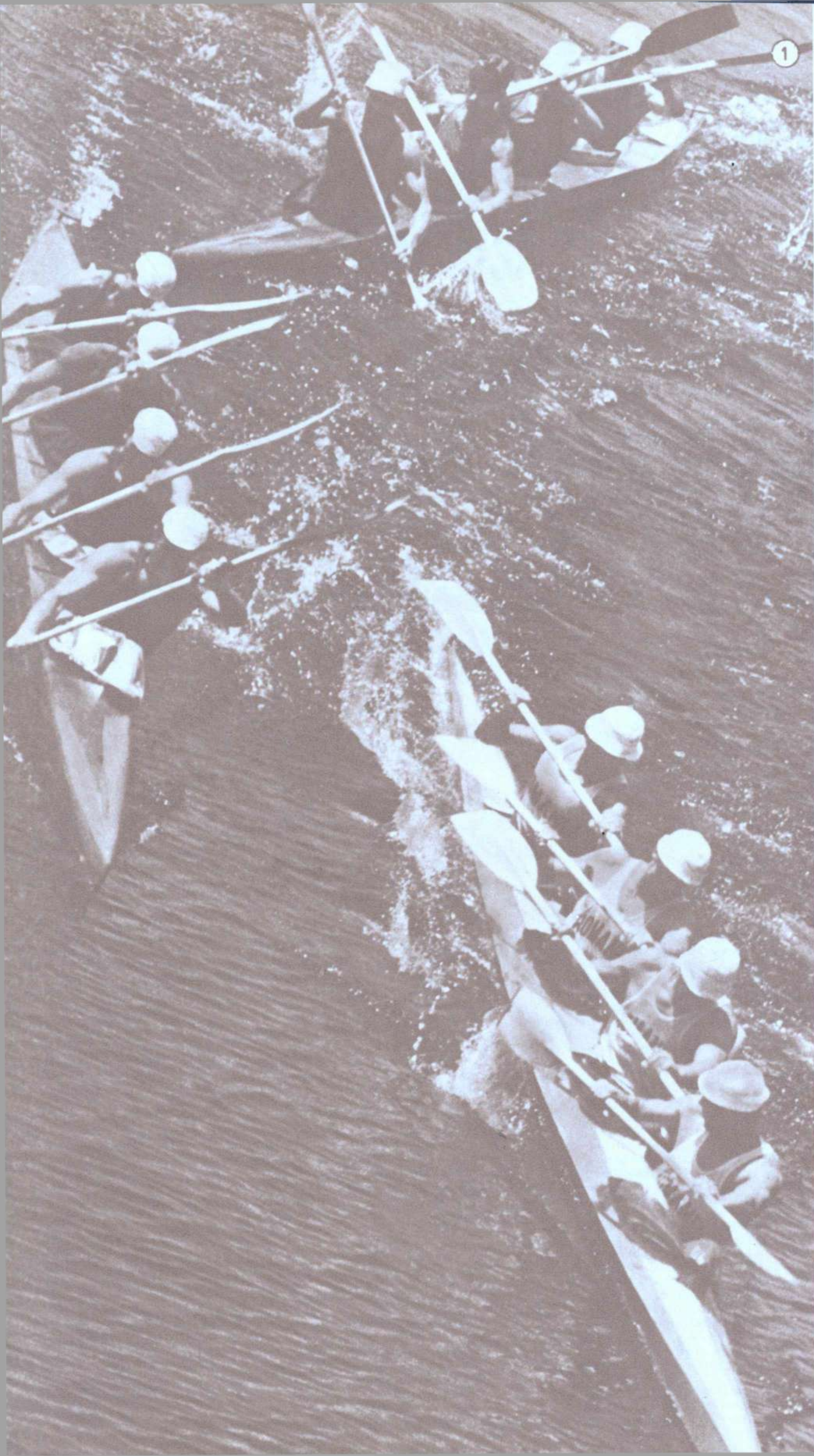
Prin Consiliul Național se va asigura stabilirea obiectivelor de ansamblu și elaborarea planurilor de perspectivă privind dezvoltarea diferitelor ramuri de sport, îndrumarea de specialitate a sportului de masă, controlul și îndrumarea activității sportive de performanță, coordonarea metodologică a activității de educație fizică și sport, desfășurată de organizațiile și instituțiile ce au atribuții în acest domeniu. Consiliul Național va răspunde de buna reprezentare a țării noastre în competițiile internaționale.

Consiliul Național va fi alcătuit în principal din specialiști în diferite domenii ale sportului, precum și din reprezentanți de seamă ai organizațiilor și instituțiilor care au sarcini pe linia educației fizice și sportului. El va trebui să-și desfășoare activitatea în strînsă colaborare cu Uniunea Generală a Sindicatelor, Uniunea Tineretului Comunist, Consiliul Național al Organizației Pionierilor, Ministerul Învățămîntului, Ministerul Sănătății, Ministerul Forțelor Armate, precum și cu alte organizații și instituții centrale.

Considerăm că o asemenea structură a organului central de conducere a mișcării sportive, cît și a organelor teritoriale, consiliile regionale, raionale și orășenești, va avea efecte pozitive pentru asigurarea unei orientări competente a procesului de dezvoltare a culturii fizice și sportului românesc.

Avem întrunite condiții favorabile pentru ca printr-o muncă intensă, prin eforturile tuturor celor cărora le este drag sportul, să se realizeze o importantă creștere cantitativă și calitativă a întregii activități sportive din țara noastră.

Conducerea partidului și statului își exprimă convingerea că măsurile pe care le va adopta această Conferință vor duce la un nou și viguros

Trei zile de sărbătoare. Ediția jubiliară a Regatei Snagov a adunat la start specialiști ai padelei și pagaiei din zece țări.

Iată-ne din nou spectatori pe «scena de apă» a lacului, care ne-a oferit de atîtea ori satisfacția victoriilor românești în intîlnirile directe cu marii campioni ai lumii. Din turnul juriului se vede splendida arenă a întrecerilor, frumos balizată. Și de această dată cei prezenți la competiție au adus laude organizatorilor pentru frumoasa pistă de canotaj. Aici a fost locul disputelor în avanpremiera «europenelor». Peste cîteva săptămîni, sportivii participanți la Regata Snagov vor defila pe peluza lacului de la Duisburg (R.F.G.), unde se vor desfășura Campionatele europene de caiac-canoe.

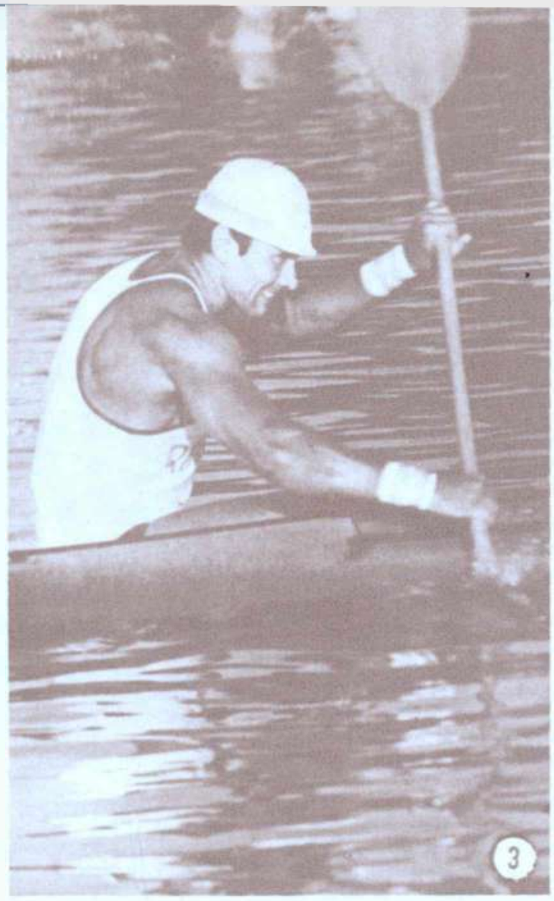
Deși de la startul acestei ediții au lipsit sportivii fruntași din Ungaria și Uniunea Sovietică, valoarea întrecerilor nu poate fi contestată. Rezultatele obținute de participanți au fost dintre cele mai bune. Bilanțul victoriilor românești a fost din nou bogat: 13 din 16 posibile!

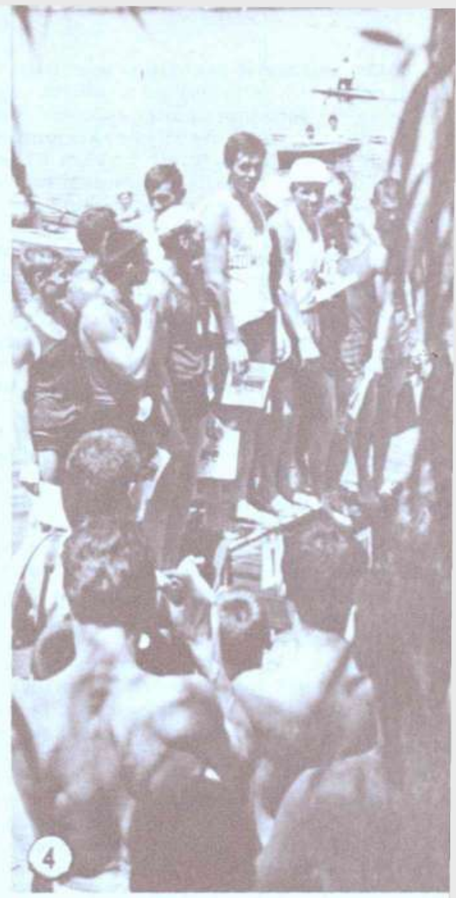
K 1-500 (Vernescu); K 2-500 (Vernescu-Sciotnic); K 2-1 000 (Vernescu-Sciotnic); K 4-1000 (Ivanov-Ivanov - Terente -Nicoară); K 2-10 000 (Conțolenco-Coșniță); K 4-10 000 (Artimov - Ivanov - Terente - Calenic); K 1-4 × 500 (Ver-

REGATA SNAGOV

AVANPREMIERA „EUROPENELOR"

nescu - Sciotnic - Țurcaș-Pocora); K 1-500 F (Viorica Dumitru); K 2-500 F (Viorica Dumitru-Valentina Serghei).

C 1-1 000 (Igorov); C 2-1 000 (Calabiciov-Covaliov): C 1-10 000 (Maicarenco); C 2-10 000 (Serghei-Suhov).

In plus, K 1-1 000 Pfaff (Austria); K 1-10 000 Tarev (R.S.F.S.R.); K 4-500 Subina-Gruzințeva - Levcenko - Berezovskaia (R.S.F.S.R.).

Deci, putem spune că sportivii noștri sînt gata pentru asaltul titlurilor europene. Comportarea lor la actuala ediție ne îndreptățește să sperăm la o reeditare a victoriilor din ultima confruntare europeană (disputată în 1965 la Snagov). Păcat, însă, că la una din principalele probe olimpice, cea de caiac simplu 1 000 metri, nu avem un reprezentant de valoare. Cel mai bun vitezist al nostru, Aurel Vernescu, este solicitat, după părerea noastră, prea mult (caiac simplu 500, dublu 500, dublu 1 000, ștafeta 4 × 500), neputînd fi astfel folosit și pentru proba olimpică pe 1 000 metri. Următorul pretendent la această probă ar fi Ștefan Pocora, dar el nu s-a putut califica între primii trei în proba din recentul concurs.

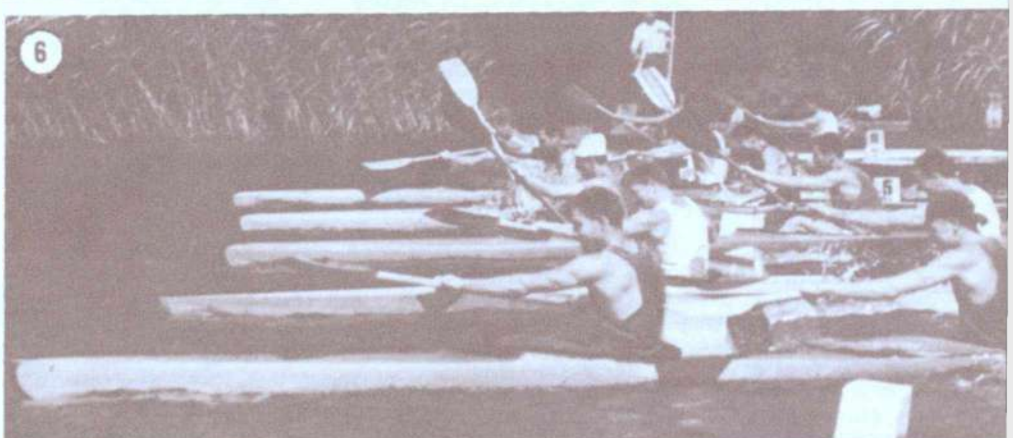
Desigur, această problemă este cunoscută de antrenorii noștri și credem că pînă la Jocurile Olimpice se mai poate face ceva...

Caiacistele noastre au demonstrat că nu sînt departe de valoarea băieților, dar să așteptăm — înainte de a ne pronunța definitiv — o reconfirmare din partea lor cu ocazia europenelor.

Canoiștii au dominat cursele. S-a înregistrat și o surpriză: campionii mondiali Simionov și Maxim au fost întrecuți de alte două echipaje românești: Serghei-Suhov și Ditkov-Trofimov. Este îmbucurător faptul că sportivii noștri, de valori sensibil egale, creează probleme selecționerilor pentru europene. Ce bine ar fi să avem mereu numai asemenea probleme!

Oricum, școala românească de caiac-canoe se găsește pe cea mai înaltă treaptă. Dorim sportivilor noștri să-și îmbogățească palmaresul cu noi titluri supreme.

Fotoreportaj de
PAUL ROMOȘAN

ÎN FOTOGRAFII:

1. Lupta pentru «interior» la caiac 4 fond, la punctul 2 000 m.
2. Viorica Dumitru, performera caiacului nostru feminin.
3. Maestrul emerit al sportului Aurel Vernescu (4 locuri I).
4. Festivitate de premiere la caiac 4—10 000 metri. Pe locul I — ROMÂNIA.
5. Doi cîștigători: Macarenko (stînga) și Igorov.
6. Start în finala probei de caiac dublu 1 000 m.
7. Soarele a coborît pe nesimțite. Ultimele probe vor lua sfîrșit și cu aceasta se va încheia cea de a X-a ediție — jubiliară — a Regatei Snagov.

Organizatorii expoziției mondiale de la Montreal au avut o remarcabilă inițiativă de a solicita organizarea acestui adevărat «meci al secolului» dintre echipele reprezentative ale celor mai puternice continente atletice ale lumii: Europa și America. Această ideie trebuie salutată ca ceva cu totul deosebit, anume de a îmbina ideia expoziției «omul și lumea sa» cu sportul și, în special, cu acest «rege al sporturilor»care este ATLETISMUL. Este știută contribuția sportului la formarea multilaterală a personalității omului. Sportul a devenit o activitate cotidiană universal recunoscută, el fiind o necesitate stringentă și practicarea lui de către oamenii de pe tot globul aduce numai foloase sănătății — vigoare, voie bună, productivitate mărită etc.

În această conjunctură a expoziției mondiale, organizarea în orașul gazdă a expoziției a celei mai mari și mai așteptate întreceri sportive a anului polarizează atenția tuturor iubitorilor de sport din lumea întreagă.

Ideia unui asemenea meci nu este nouă. Încă de acum cîteva decenii ea s-a vînturat prin cercurile sportive internaționale, dar de fiecare dată, din diferite motive, ea nu a prins viață. Și iată că a venit ziua marii înfruntări: 9—10 august, pe stadionul din Montreal. Sute de milioane de telespectatori, în afara fericiților posesori ai biletelor de intrare, vor putea urmări timp de două zile întreceri de cel mai înalt nivel tehnic, în care disputa — «meci cu doi atleți de probă», punctați ca în orice întîlnire interțări, dă un plus de atractivitate.

*

Pentru o cît mai bună prezentare la acest meci, ambele tabere au procedat la mai multe concursuri de verificare, la mai multe întîlniri cu caracter de selecție, pentru a putea forma cea mai puternică echipă a continentului respectiv, care să aibă cele mai frumoase șanse și, în special, cea mai bună formă. Europenii au inițiat din timp mai multe întreceri cărora le-au stabilit pentru fiecare probă selecția în anumite orașe cu prilejul diferitelor concursuri. În prezent selecția este încheiată și echipa cunoscută. Cei mai buni reprezentanți ai bătrînului continent au fost chemați să reprezinte tricoul alb cu decorații bleu al Europei.

De cealaltă parte America. Echipa a fost formată în baza mai multor concursuri care au culminat cu jocurile Pan-americane, desfășurate cu puține zile în urmă. Se pare că pentru această întîlnire oficialitățile americane depun tot interesul pentru a reuși o întîlnire, care să aibă succes pentru organizări viitoare. Americanii vor apare pe stadion îmbrăcați în roșu, astfel că va fi ușor să se deosebească cele două echipe.

Ceea ce apare important în aceste echipe, este faptul că deși meciul are importanță pentru stabilirea raportului de forțe între cele două continente în meci direct, specialiștii privesc mai departe, spre Jocurile Olimpice din Mexic. De aceea numărul mare de nume noi în ambele echipe apare cu totul justificat. Este vorba de rodarea unor atleți noi, talentați, care să lupte cu succes în anul ce vine. Americanii, spre exemplu, a căror selecționată va fi formată în proporție de circa 90% pe scheletul echipei S.U.A., și-au alcătuit pentru aceasta un calendar extrem de serios, cel mai substanțial în competiții internaționale din întreaga lor istorie. Astfel, după meciul cu echipa Commonwealth-ului, pe care l-au cîștigat detașat, au urmat Jocurile Pan-americane, unde s-au evidențiat din nou, urmează meciul cu Europa, după care echipa va poposi în Anglia, RFG și Italia, unde va susține meciuri cu echipele acestor țări. Un program foarte încărcat, greu, care are un singur scop: să încerce noua garnitură de atleți în formare, în focul marilor concursuri atletice.

Europenii vor fi fără îndoială handicapați de absența atleților sovietici, care participă în aceste zile la Spartachiada popoarelor. Aceasta scade simțitor din șansele de reușită ale atleților europeni, deoarece este știut că URSS reprezintă în prezent cea mai mare forță atletică europeană de pe continent. Nu trebuie să uităm însă faptul că sovieticii nu mai au «echipa de aur» de acum cîțiva ani, că mulți dintre celebri lor campioni și recordmani au abandonat sau sînt accidentați și, ca urmare, valoarea lor de ansamblu a scăzut considerabil. Numai astfel se pot explica înfringerile suferite de echipa feminină a URSS în fața Poloniei și RDG, precum și rezultatele strînse realizate de echipele Franței și Poloniei în meciurile cu echipa masculină a URSS.

Deci, sovieticii nu participă. Aceasta înseamnă că unii dintre atleții lor renumiți (Ovanesian, Kudinski, Zolotarev, Guscin, Lusis, Klim, Cijova, Cencik etc.) vor fi înlocuiți cu alți atleți europeni, evident de un randament ceva mai scăzut.

La capitolul absenți, vom menționa și lipsa celor două campioane olimpice ale noastre, Iolanda Balaș și Mihaela Peneș, ambele accidentate și care din acest motiv nu și-au putut apăra șansele în concursurile de selecție. Prima, are un accident mai vechi la tendonul piciorului de bătaie, cea de a doua este accidentată la cot.

De nenumărate ori s-au făcut diferite supoziții, s-au făcut diferite calcule privind șansele Europei în fața Americii sau mai precis șansele celor care au pus bazele atletismului în fața celor care i-au dat cea mai mare dezvoltare, pentru că, la drept vorbind, este la mijloc un meci între SUA și cei mai buni reprezentanți ai Europei, în care «partea leului» o au excelenții reprezentanți ai Poloniei, RFG, Franței, Ungariei și R.D.G., care dau echipei cei mai mulți atleți selecționați.

Ce se va întîmpla? Este destul de greu de apreciat. Ceea ce putem spune, cu oarecare certitudine, este că la bărbați vor învinge — probabil — atleții americani, evident superiori, iar la femei reprezentantele Europei, dar nu atît de ușor cum s-ar crede, deoarece progresele adversarelor sînt mai mult decît considerabile. Conform protocolului, se întocmesc clasamente separate la bărbați și femei.

Să trecem acum la o analiză mai concretă. Să începem cu probele masculine. Probele de sprint vor fi, după toate aparențele, apanajul atleților americani, care cu 3 sprinteri de 10 sec. în acest an (Figuerola, Hines, Turner) — se pare — nu vor avea contracandidați; cel mai constant european, francezul Roger

1

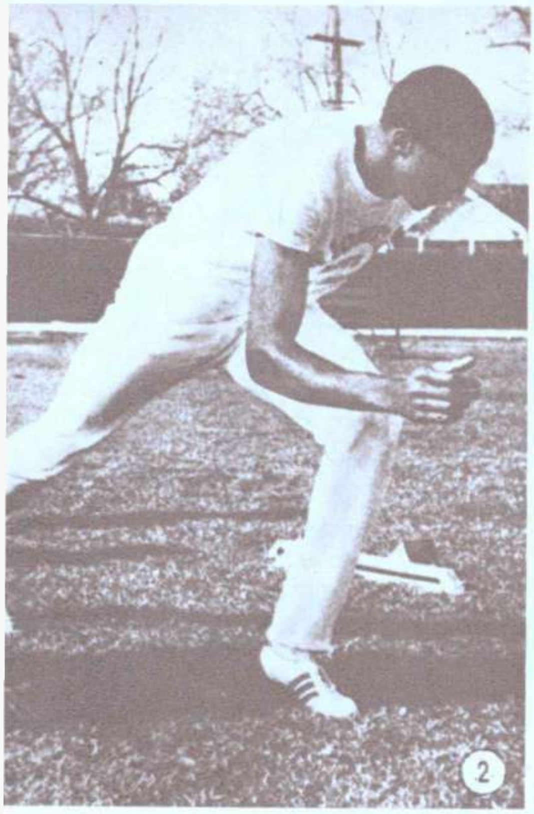
PREMIERĂ

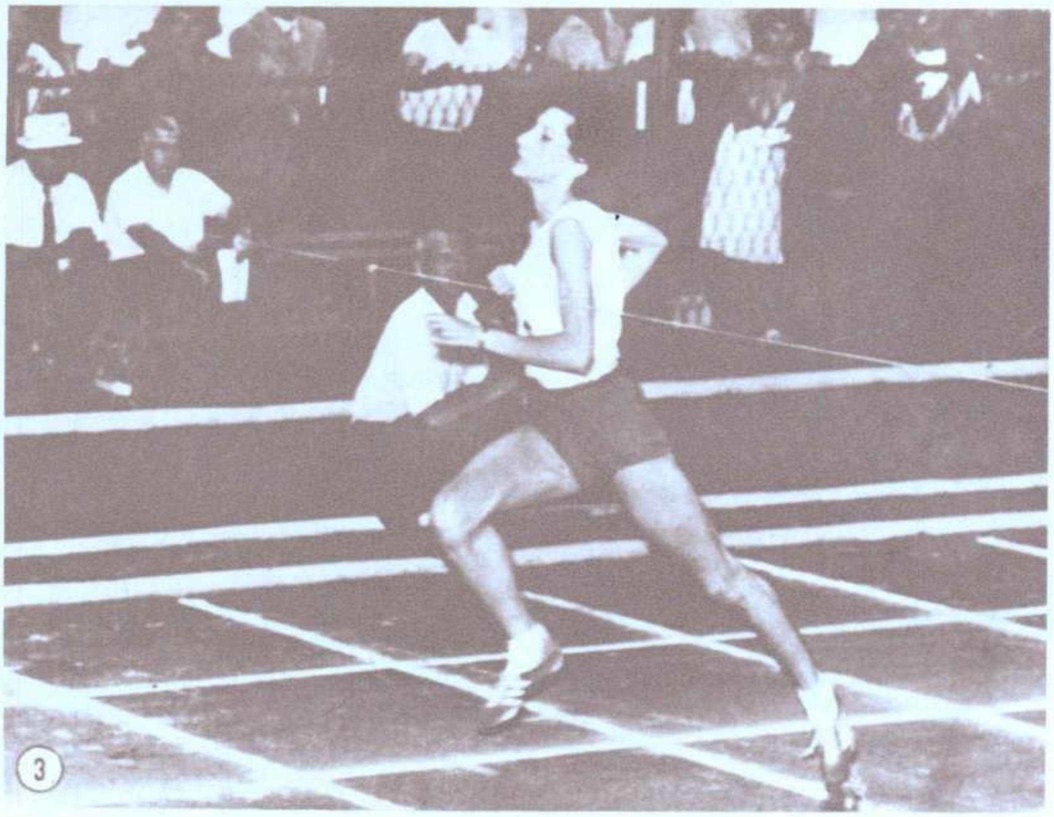
Europa -

la

4

5

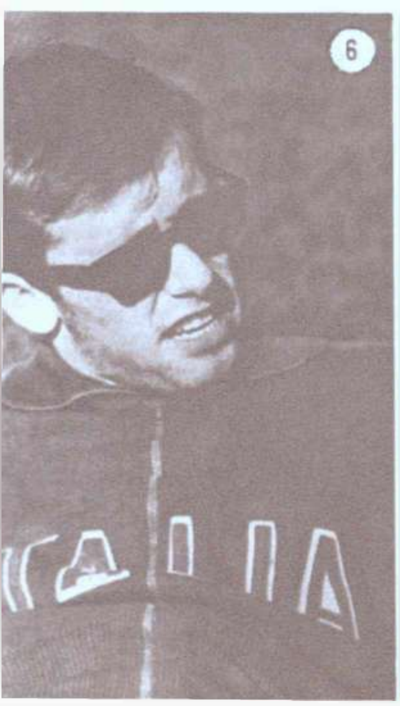

MONDIALĂ

America

atletism

ÎN FOTOGRAFII:

1. O imagine «istorică». Ea il înfăţişează pe JIM RYUN în cursa-record pe 1 500 m — 3 : 33,1. În planul doi, Keino.

2. Cel mai celebru cuplu atletic din momentul de faţă: antrenorul BUD WINTER şi elevul său, multiplul recordman mondial TOMMY SMITH.

3. Europa îşi pune cele mai mari speranţe la probele feminine în extraordinara atletă poloneză IRINA KIRSZENSTEIN. La Montreal ea va fi cea mai folosită atletă: 100 m, 200 m, lungime şi ştafetă 4 × 100 m!

4. Speranţa Europei în probele de sprint, francezul ROGER BAMBUCK. Întîlnirea sa cu redutabilii alergători americani va răspunde — pentru moment — la întrebarea: care este raportul de forţe în sprintul mondial?

5. Reţineţi acest nume: RANAE BAIR. Tînăra aruncătoare de suliţă din S.U.A. este în prezent cea mai constantă aruncătoare mondială.

6. EDDY OTTOZ, singurul alergător din lume care se poate măsura de la egal cu concurenţii americani. Foarte constant la 13,6, Ottoz va fi în atenţia tuturor adversarilor de peste ocean.

200 m şi, probabil, la 400 m va rezolva (în ciuda concurenţei polonezului Jan Werner) problema primului loc. Aceste trei probe ne fac să ne gîndim şi la cele două ştafete. În cea de 4 × 100 m va avea loc o luptă foarte strînsă între S.U.A. şi Franţa sau mai precis între viteză şi tehnică. Americanii au realizat cu o echipă de club 38,6, iar francezii, cu o echipă rodată de ani de zile, au atins cea mai mare măiestrie: 38,9.

Dacă va concura la 800 şi 1 500 m, Jim Ryun — acest sportiv care a revoluţionat probele de semifond — se pare că nu va avea contracandidaţi serioşi, mai ales că forma actuală a vest-germanului Kemper este departe de cea care l-a consacrat, iar la 1 500 m, prin retragerea lui Jazy, nu există un alt alergător capabil să facă faţă tînărului alergător american. În probele de 5 000 şi 10 000 m europenii au prima şansă, ei fiind evident mai puternici decît adversarii lor. De asemenea, în cursa de 3 000 m obstacole. Probele de garduri vor prilejui dispute pasionante. În special la 110 m garduri, unde mult aşteptatul duel Davenport-Ottoz poate duce la un nou record mondial. Deşi rezultatele americanilor la 400 m garduri sînt sub 50 sec.în acest an, disputa lor cu Frinolli se anunţă echilibrată şi învingătorul incert.

Trecînd la probele tehnice, vom remarca echilibrul existent în probele de înălţime, lungime,triplusalt, disc, suliţă şi ciocan unde este greu de prevăzut învingătorul. Disputele lui Boston cu Davies, a lui Danek cu cei doi discoboli americani, a lui Zsivotzki cu Burke, a lui Kalocsai cu Walker, şi Nemeth cu Mc Nabb etc., vor fi pasionante. La prăjină şi greutate superioritatea americanilor este evidentă, atît Seagren şi Wilson, la prăjină, cît şi Mattson şi Steinhauer, la greutate, neavînd adversari apropiaţi ca valoare.

În probele feminine superioritatea europenelor este certă în probele de greutate şi disc, unde învingătoarele nu pot fi puse la îndoială. La suliţă cele două aruncătoare americane, ambele în jur de 60 m (Friedrich 60,55, iar Bair 59,82) se anunţă favorite. La lungime, balanţa înclină spre europene şi am vrea nespus să auzim de un succes al singurului reprezentant al atletismului românesc la această întrecere: Viorica Viscopoleanu, dar să nu uităm că cele două adversare ale ei au rezultate de peste 6,30 m. La înălţime lupta este foarte deschisă, europenele avînd un uşor avantaj (Schmidt 1,76 m, iar Gusenbauer 1,74 m, faţă de 1,73 m ale adversarelor), dar acest avantaj este total insuficient în faţa stachetei în concurs. Probele de semifond arată o superioritate valorică a atletelor americane care au progresat spectaculos în ultimii doi ani (Cook 52,5,Hammond, 52,6; Manning 2.01.6, Brown 2.03.9), dar să nu uităm că întotdeauna probele acestea s-au încheiat cu surprize, favoriţii fiind de multe ori învinşi. Aşa că...

Prezenţa la startul întrecerilor a multiplei campioane şi recordmane poloneze Irina Kirszenstein dă un plus de şanse echipei europene. Împreună cu Klobukovska, ea va avea de respins un asalt serios din partea recentei recordmane Farrell (11,1 la 100 m) şi a altor atlete tinere. La ştafetă echipa Poloniei (44,0 în acest an), foarte omogenă, are prima şansă în faţa celei americane (44,6). În sfîrşit, superioritatea netă în proba de 80 m garduri: europenele se prezintă cu cifre în jurul a 10,6, în timp ce adversarele au la activ doar 10,9.

Aceasta este situaţia în linii mari a celor două forţe. Va fi interesant de văzut în ce măsură se vor adeveri anumite pronosticuri făcute de diferiţi specialişti.

În orice caz, faţă de marele număr de campioni olimpici, recordmani mondiali şi europeni prezenţi la start, meciul Europa-America reprezintă cea mai mare competiţie atletică dintre două ediţii ale Jocurilor Olimpice, un adevărat «clou» al întrecerilor sportive din acest an.

UN VERITABIL „CARNAVAL CICLIST“

Nu intenționez să teoretizez eficiența bunelor inițiative întrucît în această direcție, nimic nu poate fi mai convingător ca înseși faptele. Și pentru că «vorba lungă, sărăcia omului» — iată faptele pe care vreau să le reliefez. Am avut prilejul să asist la o manifestare sportivă deosebită. O manifestare al cărei for organizator nu a fost un club sportiv cu pretenții, ci o simplă asociație, ca atîtea altele de pe cuprinsul țării: asociația sportivă «DEZROBIREA-BRAȘOV». Asociația funcționează pe lîngă Fabrica de produse zaharoase «Dezrobirea», iar activitatea ei — a dovedit-o — poate constitui un exemplu demn de urmat nu numai de către asociațiile și cluburile sportive din regiune, dar chiar și de cele de pe întreg cuprinsul țării.

În anul 1964, asociația brașoveană a inițiat o competiție de amploare, deschisă deopotrivă foștilor, actualilor și viitorilor noștri cicliști de performanță. Succesul acestei prime, dar originale, manifestări a decis reeditarea întrecerilor, transformate acum, la cea de a IV-a ediție a lor, într-un veritabil «carnaval ciclist», o sărbătoare așteptată și comentată cu interes de întreaga populație a orașului. «CUPA DEZROBIREA» — titulatura ei oficială — a întrunit la startul probelor din acest an toate valorile ciclismului românesc, pe cei mai reprezentativi foști cicliști, precum și pe micuții locuitori ai Brașovului, reuniți în alergări rezervate trotinetelor, tricicletelor și bicicletelor, curse dotate cu «Cupa de caramele», «Cupa de drageuri» și «Cupa de ciocolată».

Cum de s-a hotărît asociația sportivă «Dezrobirea» să-și ia răspunderea organizării unei competiții de nivel republican? La început datorită insistenței harnicului antrenor de ciclism al asociației, Martie Ștefănescu, iar ulterior datorită sprijinului din ce în ce mai eficient al conducerii fabricii. Directorul întreprinderii, inginerul Ioan Moașa, directorul adjunct, Zaharie Chifor — președintele secției de ciclism a asociației — inginerul șef Dumitru Ștefan și contabilul șef Ioan Olaru au ajuns la concluzia că prin cursele organizate de asociația lor servesc nu numai sportul, dar înseși fabrica, ale cărei produse pot fi astfel mai bine popularizate (prin afișe, programe, pliante, premii, caschete de carton sau pînză pe care este înscris antetul fabricii etc. etc.).

Concepția popularizării anumitor produse prin sport nu este nouă. Ea a fost și continuă să fie utilizată cu succes în numeroase țări, iar meritul conducerii fabricii «Dezrobirea» este acela de a fi adoptat sistemul sprijinind, în limita posibilităților, organizarea competiției despre care am vorbit. Același lucru stă, însă, la îndemîna și a altor întreprinderi. Iar ramura de sport, prin care fiecare fabrică sau întreprindere în parte ar vrea să-și popularizeze produsele, nu trebuie să fie neapărat ciclismul, ci și oricare alt sport care se bucură de o mai mare popularitate în orașul sau regiunea respectivă.

EMIL RUSU
triplu campion

Două titluri de campion republican — la fond și la contratimp individual — cucerite în decurs de numai 24 de ore. Avem de-a face, desigur, cu o performanță remarcabilă ce nu stă la îndemîna oricui. Realizatorul acestui rar întîlnit tur de forță nu este altul decît ciclistul Emil Rusu, reprezentantul clubului sportiv Dinamo București, care, în urmă cu numai cîteva săptămîni, fusese declarat campion și în proba de contratimp pe echipe. Suita de succese, care a aureolat ultimele evoluții ale acestui sportiv, vine să confirme maturizarea lui Rusu, prin trecerea cu succes a barierei de neîncredere în forțele-i proprii, ce l-a reținut ani în șir de la o confirmare mai convingătoare.

Emil Rusu are 23 de ani. Primii pași de ucenicie în ciclism i-a făcut la Cluj, sub îndrumarea antrenorului Vasile Chișu. În 1961, Emil cucerește primul său titlu de campion republican la un campionat de semifond, deschis juniorilor de categoria a doua. Din anul 1963 îl întîlnim pe Rusu în rîndurile sportivilor clubului Dinamo București, iar debutul său în noul colectiv coincide cu un nescontat succes în campionatul de contratimp individual, în care Emil îi face șah-mat pe toți specialiștii alergărilor solitare. În anii următori, perioadele de strălucire alternează cu cele de nejustificată cădere, într-un mod alarmant. O comportare oarecum constant bună o marchează Rusu începînd abia de anul trecut, cînd termină cîștigător în «Cursa munților», în «Circuitul regiunii Ploiești», în «Circuitul regiunii Brașov» și cucerește apoi titlul de campion la contratimp pe echipe și cel din proba de urmărire individuală pe pistă. Dacă acestor succese le adăugăm și ultimele sale performanțe, putem considera că tînărul alergător dinamovist a intrat, în sfîrșit, pe un făgaș bun, în parcurgerea căruia noi îi urăm în continuare mult succes!

LA START

Fostele glorii ale ciclismului

Priveam cu admirație la pregătirile dinainte de concurs ale foștilor noștri cicliști de performanță — Nicolae Ion Țapu, Nae și Traian Chicomban, Dede Negoescu, Iulian Gociman, Victor Naidin, Marin Niculescu și mulți alții — prezenți cu toții la startul tradiționalei curse organizată de asociația sportivă «Dezrobirea» din Brașov. Nicolae Ion Țapu ne spunea în timp ce-și «racorda» spițele: «Bicicleta mi-am pus-o la punct încă de acum cîteva zile. Azi doar o controlez. Cine știe ce mi-a putut scăpa». *Dede Negoescu, așezat pe iarbă, la umbra unui arbore, își masa mușchii picioarelor.* «O deprindere din tinerețe — *ne mărturisește Dede.* Înainte de cursă mușchii trebuie încălziți. Evviți blocajul, în cazul că se pornește tare chiar din start».

În jurul veteranilor, cărora anii de experiență le-au incrustat adînc o adevărată bogăție de cunoștințe, roiau mai tinerii lor emuli, numai ochi și urechi la fiecare gest, la fiecare vorbă a «bătrînilor». Cursa veteranilor, cu prologul, desfășurarea și epilogul ei, a constituit pentru noua generație de sportivi un curs complet de comportare, de înaltă ținută. Și cum bătrînilor, fie ei chiar și cicliști, snoava și gluma le plac tot atît de mult ca «pușcașilor» poveștile vînătorești, iată cîteva mostre recoltate cu prilejul memorabilei reuniuni...

● *Alergarea foștilor cicliști, acum în vîrstă de peste 48 de ani, a fost cîștigată de excampionul nostru la ciclocros și pistă Iulian Gociman (51 de ani). Ion Dolete (54 de ani) susținea că victoria «strălucită» a antrenorului clubului Steaua a fost smulsă cu prețul epuizării complete a lui Vasile Burlacu, care, înainte de cursă, a fost pus să-și maseze profesorul timp de aproape o oră.*

● *Nicolae Ion Țapu (61 de ani) a primit în preziua cursei un plic de la portarul hotelului. În plic, pe o hîrtie, cîteva rînduri:* «Țapule, a sosit în Brașov spaima cicliștilor bătrîni. Retrage-te din cursă că te fac de rîs!». *Semna — Tănase Ignat (59 de ani, primul campion de fond al României — 1932).*

● *Dede Negoescu (55 de ani) a fost întîmpinat la gara din Brașov de Traian Chicomban (52 de ani). Primele cuvinte de bun sosit:* «Dede, roagă-te Domnului să nu bată vîntul în cursă. Te suflă naibii în vreun pom și să știi că te las acolo. Eu merg la cîștig, n-am timp de tine».

● *După cursă, Marin Niculescu (44 de ani) era foarte bine dispus.* «I-am lăsat să se bată singuri la sprint. Să se bucure și ei măcar acum, la bătrînețe, că l-au învins pe Marin Niculescu». *Dumitrescu Brutaru (54 de ani) susținea însă cu totul altceva:* «Marin, cu toată faima lui, spre sfîrșitul cursei abia își mai trăgea sufletul. Acum este vesel că n-a trecut linia de sosire în mașina de depanare.»

ÎN FOTOGRAFII:

1. Învingătorul, Iulian Gociman, la sfîrșitul cursei își reimprospătează forțele cu apa din bidonul oferit de «managerul» său, actualul nostru campion la pistă, Vasile Burlacu.

2. Nicolae Ion Țapu în «frigurile» dinaintea startului.

3. Traian Chicomban nici n-a pornit în cursă și s-a și încălzit. Un binevoitor îi răcorește ceafa cu apa din bidon.

4. Marin Niculescu semnează foaia de concurs.

5. Dan Marin (39 de ani), un alergător cu... greutate, alături de bicicleta care, la probe, s-a dovedit a fi cea mai rezistentă.

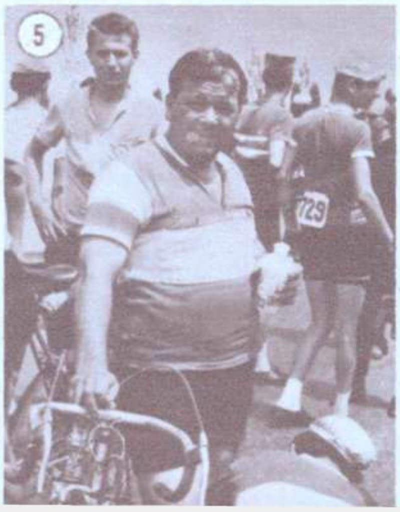
6. Vasile Vlăduță (53 de ani), antrenorul asociației sportive Voința Cluj este masat de fostul său elev, Dorel Montenan (Steaua).

Poșta redacției

ANDONE ERNEST — București. **Observațiile dumneavoastră privitoare la articolul inginerului Gheorghe Glisici, publicat nu de mult în revista noastră, sînt interesante. Ne-a plăcut îndeosebi documentarea și argumentarea logică. De altfel, la fel ca dv. gîndește și redactorul nostru de specialitate, Ioan Chirilă.**

PETRU MIHELFY — Oradea. **Materialul trimis nu este pe profilul revistei noastre. Totuși, el conținînd unele date interesante, ne poate servi ca material documentar pentru unele articole viitoare. Mai scrieți-ne dar nu uitați că sîntem o revistă ilustrată, deci însoțiți-vă materialele cu fotografii.**

AUREL MEREUȚĂ — Bîrlad. **Echipele de fotbal din orașul în care locuiți v-au dezamăgit și de această dată, ambele formații — Gloria și Rulmentul — ratînd calificarea în categorii superioare. Vă înțelegem «supărarea», dar nu sîntem de acord cu felul în care «explicați» cauzele insuccesului. Ar fi bine să priviți cu un ochi mai critic felul în care fotbaliștii dumneavoastră preferați se pregătesc pentru competiții. În modul în care aceștia muncesc la antrenamente constă cheia succeselor.**

SIMION STÎNGACIU — Sighișoara. **Tragicul accident de avion de care amintiți s-a petrecut la 6 februarie 1958. Echipa engleză de fotbal Manchester United, care se întorcea la Londra, venind de la Belgrad, unde jucase în cadrul C.C.E. cu Steaua Roșie, se afla în avionul care s-a prăbușit la decolarea de pe aeroportul din München, unde făcuse o escală. Și-au găsit moartea în groaznica catastrofă, pe lîngă alți călători, opt dintre titularii celebrei echipe: Byrne, Collman, Jones, Wheelan, Bent, Pegg și Edwards, decedat după cîteva zile într-un spital din München. Printre supraviețuitori a fost într-adevăr și Bobby Charlton, fotbalistul de care vă interesați.**

SANDU DUMITRACHE — Pitești. **Fotbalistul Cornel Pavlovici, care a jucat în campionatul trecut la A.S.A. Tg. Mureș, s-a născut în București la 2 septembrie 1945. Are 1,78 m înălțime și în jur de 78 kg. În sezonul viitor el va juca, probabil, tot la Tg. Mureș.**

NICOLETA STOIAN — București și **OCTAVIA VLAD** — Alexandria. **Amănuntele dorite despre sportivii dinamoviști și cei rapidiști le puteți afla scriindu-le lor personal pe adresele cluburilor. Iată-le:** Dinamo — **Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 9;** Rapid — **Calea Giulești nr. 10.**

La cererea mai multor cititori, dăm mai jos dezlegarea careului publicat în numărul 13 (pag. 17) — «OMAGIUL UNUI PETROLIST».

R	S	N	M	U	R	D	J	U
G	A	P	E	A	A	L	U	C
S	A	C	N	N	C	T	N	U
I	R	E	O	R	A	O	O	T
P	S	I	U	U	I	U	N	A
E	S	D	S	U	I	E	S	R
C	I	D	U	R	C	M	C	I

MARGINALII L
ECHIPEI NAȚI

PALMARES 1922—1967

ALBANIA	6	3	1	2	15—4
ANGLIA	1	0	0	1	0—2
AUSTRIA	3	2	0	1	6—5
BELGIA	3	2	0	1	3—2
BULGARIA	22	15	2	5	57—35
CEHOSLOVACIA	20	5	4	11	29—48
CIPRU	2	2	0	0	12—1
CROAȚIA	1	0	1	0	2—2
CUBA	2	0	1	1	4—5
DANEMARCA	3	2	0	1	7—6
ELVEȚIA	3	1	1	1	7—11
ESTONIA	1	0	0	1	1—2
FRANȚA	2	2	0	0	8—4
GERMANIA	5	0	0	5	7—28
GHANA	1	1	0	0	4—2
GRECIA	10	8	2	0	32—11
IRAN	1	1	0	0	1—0
IZRAEL	1	1	0	0	2—1
ITALIA	4	0	0	4	2—7
IUGOSLAVIA	29	14	3	12	47—48
LETONIA	2	1	1	0	4—0
LITUANIA	2	2	0	0	6—2
MAROC	2	1	0	1	5—3
MEXIC	1	1	0	0	3—1
NORVEGIA	2	2	0	0	3—0
OLANDA	1	0	0	1	0—6
PERU	1	1	0	0	3—1
POLONIA	18	8	9	1	37—31
PORTUGALIA	3	1	0	2	3—3
R.D. GERMANĂ	8	3	1	4	14—15
R.F. a GERMANIEI	1	0	0	1	0—1
SLOVACIA	3	1	1	1	5—5
SPANIA	2	1	0	1	3—7
SUEDIA	4	0	1	3	4—15
UNGARIA	14	1	2	11	13—45
U.R.S.S.	3	0	2	1	1—3
URUGUAY	3	1	1	1	2—5
TURCIA	11	6	2	3	22—11
Total: 38 de țări	201	89	35	77	374—378

Echipa națională a României a împlinit, deci, 45 de ani. Primul joc, disputat la Belgrad, cu Iugoslavia, la 8 iunie 1922, a coincis cu o victorie în deplasare: 2—1; ultimul, desfășurat la București, cu Italia (25 iunie a.c.) a însemnat o înfrîngere. Această coincidență de *plus* și *minus* e — într-un fel — o sinteză a «carierei» echipei noastre naționale.

•

Scriam în numărul trecut că echipa națională n-a obținut niciodată o mare victorie într-o mare competiție oficială și emiteam părerea că — totuși — în palmaresul echipei noastre acel 1—0 cu Cehoslovacia (vice-campioană mondială) în preliminariile pentru Londra este o victorie fără drept de apel, în fața unui adversar care dorea și el foarte mult acest lucru. Dar să vedem ce spune palmaresul.

RAPORTUL CIFRIC

201 89 35 77 374—378

pare mulțumitor, dacă acceptăm, mai ales, ideea că echipa națională n-a depășit niciodată nivelul mediu. Desigur, dacă raportăm totul la dorințele — firești, poate — ale suporterilor, tabloul se schimbă. Ei vor spune că «tricolorii» noștri n-au învins niciodată Anglia, Germania (în cinci jocuri), Italia (în patru), Suedia (în patru), U.R.S.S. (în trei), dar trebuie să recunoaștem, o victorie asupra oricăreia dintre echipele mai sus amintite presupune o forță de joc pe care echipa noastră nu a prea avut-o. Dacă se vor invoca în sprijinul unei afirmații contrare rezultatele cu Spania (3—1) și Portugalia (2—0), va trebui să admitem că aceste victorii — valoroase, nici vorbă — păstrează un coeficient de relativitate, ca urmare a faptului că atît Spania, cît și Portugalia — deși, bineînțeles, n-au vrut să piardă — aveau în momentul partidelor pierdute — calificarea asigurată.

•

Cel mai frumos «scor» al echipei naționale este cel cu Iugoslavia, țară care depășește nivelul mediu în fotbalul european. S-ar putea invoca, bineînțeles, și bilanțul pozitiv cu Austria (2—1), Belgia (2—1), Franța (2—0) sau Uruguay (1—1—1), dar numărul redus al confruntărilor nu poate pleda pentru concluzii definitive. În schimb, bilanțul cu Iugoslavia este — poate — singurul care rezistă tuturor excepțiilor. Să fie oare o consecință a cunoașterii mai temeinice a adversarilor noștri tradiționali? Poate. Cert e că un 14—3—12 cu Iugoslavia apare ca o performanță cu care nu se pot lăuda multe echipe naționale...

•

Echipa noastră a susținut mai bine de jumătate din jocurile ei (113) cu șase țări învecinate: Ceho-
slovacia, Ungaria, Grecia, Iugoslavia, Bulg
Polonia. Sigur că e foarte normal ca n
jocurilor cu vecinii să fie mai mare, dar pr
ni se pare totuși exagerată, ea dovedind că
bul de experiență, atît de esențial în fotbal,
un caracter local. Dacă adăugăm și perio
care echipa noastră națională a susținut
două jocuri pe an, rezultă că jucătorii no
suferit și la capitolul «frecvenței» *schimb*
experiență.

Dacă privim palmaresul, ne dăm seama
afara celor șase echipe mai sus citate, plus
și R.D. Germană, aproape toate celelalte
nale» au susținut cu noi trei jocuri și chi
puțin. Mai mult decît atît, 10 din cei 38 de pa
ai echipei naționale ne-au servit replica o s
dată (!)

•

Rezultatele cu Cehoslovacia și Ungaria,
reprezentante de seamă ale fotbalului E
centrale sînt foarte modeste și marchează
lingă diferența de valoare tehnică — o for
complex care va trebui — în sfîrșit — de

•

Un «scor» bun, dar care dă, în același tir
gîndit, este cel cu Bulgaria (15—2—5). De
de gîndit? Pentru că vecinii noștri au înre
în ultima vreme progrese remarcabile
noi nu ne putem lăuda. Simpla rememo
toriei Bulgariei asupra Suediei, în deplasare
spune mult.

•

Surprinde rezultatul izolat cu Olanda (0-
Paris). Trebuie făcut ceva pentru organ
unei revanșe. Desigur că echilibrarea palmar
nu e un scop, dar dacă se poate acoperi o
Mai ales că e vorba de 33 de ani.

•

O altă «pată» în palmaresul nostru este
narea din campionatul mondial (ediția 193
către Cuba, la Toulouse. Partea cea mai cu
e că anul 1938 reprezintă, oarecum, anul
al echipelor noastre profesioniste: Ripensia,
Venus. Dacă acceptăm, însă, că interesele
rilor se aflau atunci deasupra celor al
naționale, înțelegem de ce în anul în care ec
noastre de club au realizat victorii frumoase (
narea lui Ujpest și a lui A.C. Milan din
Europei Centrale») am primit dușul rece cub
care, păstrînd proporțiile, nu e mai grav de
recent de la Zürich.

•

În mod special atrage atenția golaverajul g
negativ (374—378) față de plusul celor 12 vi
De ce oare?

1934, Triest. Echipa națională înaintea meciului cu Cehoslovacia, în cadrul turneului final al Campionatului mondial. Acest meci a fost pierdut la limită (1—2), după ce jucătorii noștri i-au condus cu 1—0, pînă în minutul 50, pe cei care aveau să joace finala cu Italia.

De la stînga la dreapta: Costel Rădulescu (arbitru), Cotormani, Deheleanu, Albu, Dobay, Vogl, Sepi, Moravetz, Bodola, Covaci, Bindea, antrenorul austriac Uridill și Octav Luchide. Jos: portarul Zombori.

1940, Roma. Echipa României, în ajunul unu
Bogdan, Lengheriu, Bindea, Mihăilescu, Lupa
Economu. Jos: Petrică Rădulescu, David, Vinti

PALMARESUL

IALE

mit să emit părerea că de-a lungul anilor
noştri s-au lăsat furaţi de... temperament
eglijat problema... searbădă a apărării.
atitudine de o oarecare superficialitate
e, dublată de o rapidă renunţare după
a planului iniţial al jocului, explică multe
gerile la scor ale echipei noastre.
ii ani, echipa naţională a acordat o atenţie
apărării, reglind potenţialul atacului în
e «disponibilul» apărării. Astfel au fost
înfrîngerile la limită din Portugalia, acel
echipa R.F. a Germaniei, victoria asupra
A fost suficientă o singură «săritură peste
ürich — materializată prin încercările de
acoperire — la 0—0, la 0—1 şi mai ales
pentru ca palmaresul nostru să se în-
cu una dintre cele mai negre pagini ale

ă această observaţie de principiu trebuie
onsideraţie, mai ales acum, în pragul unui
eu sezon internaţional. Nimeni nu e împo-
ului. Nimeni nu încurajează teama bolnă-
dar ne facem datoria să amintim că în
modern s-a statornicit principiul: *«fără o
rganizată, orice atac e o aventură»*. Desigur
comparaţiile au o doză de relativ în ele,
nă pot abţine să amintesc că un Gîju la
dello Sport sau un John Newcombe la
on au excelat în primul rînd printr-o apă-
fier, care s-a transformat — cînd a fost
veritabilă rampă de contraatac.

•

nsiderat util să fac aceste paranteze la
ul sugestiv — sper — al echipei naţionale
avea în faţă nivelul «istoric» al echipei
pentru a cumpăni asupra entuziasmului
erire şi a disperării fără sens.
diul actual, echipa noastră trebuie să
mai mult şi cu adversari *cît mai diverşi*.
că acest deziderat, care pornise pe drumul
în ultimii ani, se va concretiza tot mai
lendarul echipei naţionale, care, în ultima
latorită înmulţirii jocurilor de tot felul, a
fie o problemă de diplomaţie sportivă şi,
l, de relaţii trebuie să primească un sprijin

ocă o dată, cît mai multe jocuri, cu echipe
ernice, în cadrul unor relaţii care trebuie
ă tot mai tradiţionale.
Jocuri!! Jocuri!!! Le doreşte marele
speranţa că strălucirile izolate ale echipei
naţionale din această primă jumătate de
vor înmulţi tot mai mult. Le doresc jucă-
e, în ciuda lecţiei aspre de la Zürich, au
timp de cîţiva ani «rodajul» ca niciodată
compania lui Eusebio, Pedro Rocha,
sau Uwe Seeler...

IOAN CHIRILĂ

1965, Bucureşti. Vicecampionii mondiali învinşi: România-Cehoslovacia 1—0.
Echipa învingătoare: Popa, Greavu, Mateianu, S. Avram, Pîrcălab, Ghergheli, Sasu, Dan Coe, Hălmăgeanu, Haidu, N. Georgescu.

ntat, 1—2 cu Italia. În picioare: Gh. Petrescu,
n, Reuter, Sfera, selecţionerul unic ing. Virgil
escu.

1967. Echipa celui mai recent joc al echipei naţionale (0—1 cu Italia): Nunweiller III, Răducanu, Lupescu, Nunweiller VI, Lucescu, Mocanu, Barbu, Năftănăilă, Ghergheli, Ion Ionescu, Dumitriu. Iar în loc de concluzii, CAPUL SUS, DUMITRIU!

Elevul Bobby Moore, căpitanul echipei de fotbal a școlii sale, primește primul său trofeu fotbalistic după victoria într-un campionat interșcolar.

Bobby Moore

„POVESTEA MEA și a FOTBALULUI"

«Anglia este din nou printre cei mari și zilele sumbre ale unui fotbal negativ, axat în mod exasperant pe apărare, au trecut», spune Bobby Moore, jucătorul londonez în vîrstă de 26 de ani, căpitanul echipei care a cucerit titlul suprem în fotbal, cu un an în urmă, în cadrul campionatului mondial, desfășurat în Anglia.

În cartea sa «POVESTEA MEA ȘI A FOTBALULUI», publicată de curînd la Londra, Bobby Moore își descrie viața de sportiv și-și exprimă, totodată, o serie de păreri cu privire la stadiul fotbalului de azi.

Acest popular jucător era un sportiv activ încă de pe băncile școlii. El are meritul, poate unic în lume, de a fi fost căpitanul fiecărei echipe în care a jucat. Dar fotbalul era să nu-l cunoască de loc pe Bobby Moore, căci la începutul carierei sale era cît pe-aci să se dedice unui alt sport, tipic britanic, cricketul. *«În primele mele zile la West Ham, eram cît pe-aci să devin jucător profesionist de cricket»* — declară el.

Ca elev, juca fotbal și cricket, fiind pe post de deschizător în acest ultim joc (n.n. — lovitura de începere la jocul de cricket se execută lovind mingea cu un baston, postul în echipă fiind acela de deschizător). La vîrsta de 14 ani juca atît de bine, încît fusese numit căpitanul echipei Angliei de Sud în meciul contra Angliei de Nord.

La o săptămînă după ce devine jucător de rezervă la echipa de fotbal West Ham, el este selecționat în echipa de cricket a aceluiași club și după primul meci împotriva echipei Leyton Orient, căpitanul echipei Essex, Doug Insole, azi selecționer unic al Angliei, îi spune că este un jucător de cricket extrem de talentat și că ar dori să-l aducă la echipa sa, Essex. După cîteva zile de «chinuri serioase», Bobby Moore se decide definitiv pentru fotbal, rămînînd la echipa West Ham.

Vorbind despre acele zile, el spune: *«N-am avut niciodată ocazia să mă afirm, munceam din greu, de unul singur, pentru a-mi elimina greșelile de joc. Aducîndu-mi acum aminte de acele după-amieze cu Noel* (n.n. — este vorba de Noel Cantwell, pe atunci căpitanul echipei West Ham), *îmi dau seama că greșelile mele se datorau faptului că nu aveam viteză, nu aveam joc de cap și nu eram bun în lupta corp la corp. De fapt, nici nu-mi mai aduc aminte la ce eram bun atunci»*.

Ca elev, Bobby Moore era foarte gras și colegii îl numeau «Tubby» (n.n. — diminutivul de la «tub», cadă de baie). După ce a jucat cîtva timp la West Ham, a început să slăbească. Actualmente are 1,83 m înălțime și 79 kg. Abia în septembrie 1957 își dă seama că treptat, treptat dispare «Tubby» și apare «Bobby». În perioada aceea el a primit o scrisoare din partea lui sir Stanley Rous, pe atunci secretarul federației engleze de fotbal, care l-a întrebat dacă ar vrea să joace centru înaintaș în echipa de tineret a Angliei, împotriva Olandei. Bobby Moore a început astfel să devină un «nume».

În sezonul 1957/58 el îmbracă de 17 ori tricoul echipei de tineret, fiind de șapte ori căpitanul acestei echipe. În septembrie 1958 își face debutul în prima garnitură a lui West Ham, dar abia în 1960 este numit titular în echipă. În același an este selecționat pentru prima oară în echipa Angliei, la un trial, la care participau jucători pînă la 23 ani, și este numit căpitanul formației. Pentru ultima oară joacă în echipa de tineret a Angliei cu o seară înainte de finala Cupei, ediția 1962, fiind căpitanul echipei de tineret împotriva naționalei Angliei, într-un meci pe stadionul Arsenalului. Acesta este un meci anual, a cărui rețetă se varsă în întregime pentru fondul de întreținere a bazelor sportive pentru tineret.

La 7 mai 1962, Bobby Moore este selecționat în lotul englez pentru Chile. În iunie se căsătorește cu Tina Dean, lucrătoare la o casă de mode din Londra. Totodată, devine căpitanul echipei West Ham, succedîndu-i lui Phil Woosnam, care la rîndul lui îi succedase lui Noel Cantwell, primul profesor de fotbal al lui Bobby la West Ham.

Un mare tribut de recunoștință îl plătește Bobby Moore lui Alf Ramsey, selecționerul și antrenorul unic al echipei Angliei. *«Dacă există un om în fotbal care s-a opus mereu tuturor influențelor din afară, care a rezistat prin tenacitatea sa și care i-a pus pe toți pe gînduri, atunci acesta este Alf Ramsey, omul care ține în mîna lui destinele fotbalului englez»*.

În continuare, Bobby Moore își aduce aminte cum a devenit căpitan al echipei naționale. În mai 1963, în cadrul unui turneu pe continent, la Bratislava, Ramsey îi spune lui Moore, pe tonul cel mai natural din lume, că l-a numit căpitanul echipei naționale. *«În momentul acela*, ne spune Bobby Moore, *am simțit un adevărat șoc. La 22 ani ai mei eram cel mai tînăr căpitan al echipei Angliei, de cînd există fotbal în această țară»*. Ramsey a înțeles să-l sprijine moralicește spunîndu-i că *«orice ai face pe cîmpul de joc, orice decizii ai lua, considerîndu-le necesare, eu te voi sprijini și justifica»*.

Ultimul capitol al cărții a fost scris după victoria Angliei în campionatul mondial. Bobby exclamă: *«Sîntem deci campioni mondiali, dar nu-mi vine să cred»*. Foarte obiectiv, lucru destul de greu în acele momente, Bobby Moore are cuvinte de înaltă apreciere pentru fotbalul sud-american. El spune printre altele că a admirat mult tehnica lor individuală. *«Campioni mondiali sau nu, trebuie să recunoaștem că orice englez are încă multe de învățat de la sud-americani în ceea ce privește tehnica individuală»*.

În încheierea cărții el se întreabă *«Ce efect va avea triumful englez asupra fotbalului din Anglia? Vom avea o altă manieră de joc, alte tehnici? Mulțimile s-au obișnuit tot mai mult să vadă un fotbal de înaltă calitate»*.

În reflecțiile sale asupra fotbalului în general, Bobby Moore se referă în permanență la munca grea și neabătută de a te dărui acestei *«munci grele»* pentru a avea rezultate de valoare.

Pentru performanțele sale, pentru întreaga sa activitate sportivă, pentru viața ireproșabilă pe care o duce, pentru talentul cu care și-a condus propria echipă, West Ham, la victorie în finala «Cupei Angliei» și în finala «Cupei cupelor» și pe cea a țării sale la victoria cea mare în «Cupa Jules Rimet», el a primit titlul de *cel mai bun fotbalist al campionatului mondial, de cel mai bun fotbalist al anului și de «proeminent jucător al lumii»*, acest ultim titlu fiindu-i conferit de către asociația internațională a scriitorilor de fotbal. Propria lui țară, Marea Britanie, l-a distins cu una din cele mai înalte decorații: «Ordinul Imperiului Britanic».

Radu HERBAY

Realizarea visului grandios: Bobby Moore primește din mîna reginei Angliei mult dorita «CUPĂ A CAMPIONILOR MONDIALI».

O nouă distincție pentru Bobby. Bucuria

VICTORII ROMÂNEŞTI la Balcaniada de tenis

NIKOLA PILICI n-a putut recuceri trofeul balcanic, la Bucureşti

N-am vrea să minimalizăm frumuseţea unei lupte sportive, purtată cu îndîrjire de-a lungul a cinci zile de întreceri, dar pentru nimeni nu este un secret că, în fiecare an, Balcaniada de tenis se joacă într-un singur meci: cel dintre echipele României şi Iugoslaviei. Şi la cea de a VIII-a ediţie, de la Bucureşti, decizia a stat în confruntarea tradiţională a primelor rachete române şi iugoslave. Nominalizat, aceasta înseamnă — Pilici contra lui Ţiriac, apoi Năstase cu Franulovici, şi, în sfîrşit, toţi aceştia patru despărţiţi de fileul alb, în hotărîtoarea partidă de dublu.

Un afiş populat cu vedete, care a atras un public depăşind capacitatea maximă a tribunelor din parcul sportiv Progresul, cu toată canicula zilelor de sfîrşit de iulie. «Efortul» spectatorilor, credincioşi sportului alb, şi-a primit din plin răsplata. Au fost meciuri frumoase, încununate totodată cu o splendidă victorie a culorilor noastre.

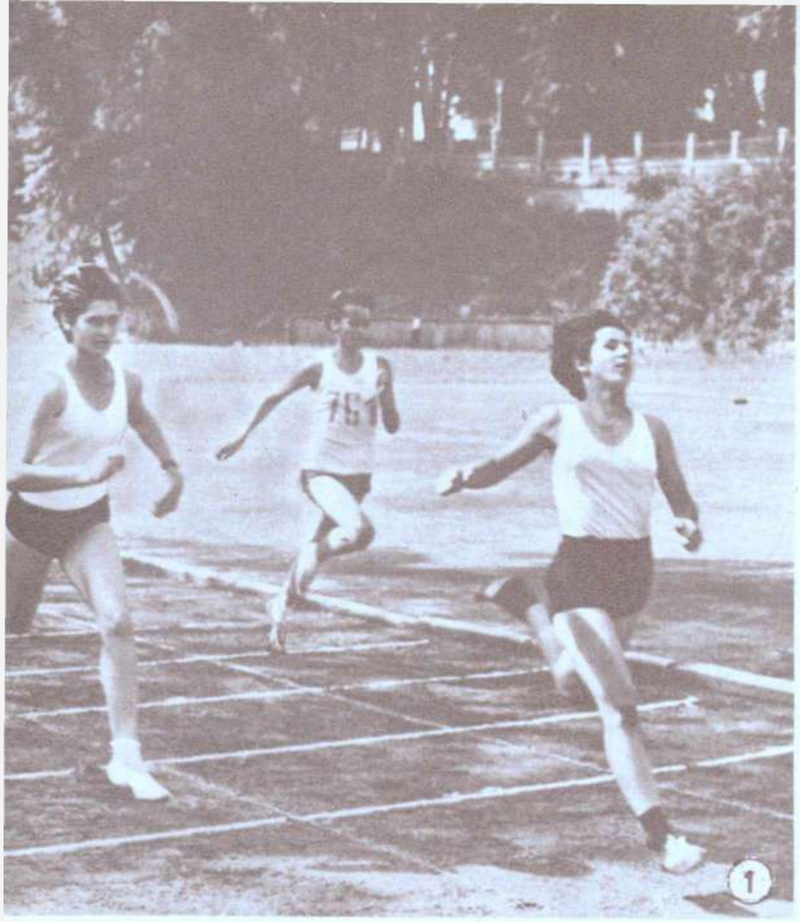
Nikola Pilici poate fi un jucător mare, care-şi permite să se distanţeze destul de comod (6—3 la cub...) în faţa unui adversar atît de tenace şi acum rutinat, ca Ion Ţiriac. Dar pentru a cîştiga meciul-cheie al Balcaniadei, o singură victorie nu este suficientă. Mai sînt necesare două. Şi pe acestea şi le-au adjudecat tenismanii noştri, la capătul unei lupte duse pînă la ultimele resurse. În primul rînd, Ilie Năstase a adus egalarea, întrecîndu-l pe colegul său de generaţie (şi talent!), blondul Zerko Franulovici. A fost o partidă-maraton, în care nu numai măiestria, ci forţa şi mai ales nervii, au avut un cuvînt de spus. Mai bun, mai decis, mai constant, în contrast cu periodicile sclipiri ale tînărului as iugoslav, Iliuţă a cîştigat un meci mare, aşa cum îl certifică şi scorul: 11—9, 6—2, 5—7, 6—4. În fine, Pilici n-a putut salva un rezultat care se conturase cu pregnanţă, nici în partida de dublu, unde, alături de Franulovici, a trebuit să suporte un tir dirijat cu virtuozitate de primii noştri tenismani, Ţiriac şi Năstase: 6—2, 7—5, 6—3.

«Cupa Balcanică» rămîne aşadar la Bucureşti, după ce a fost scoasă din vitrina echipei iugoslave, anul trecut, la Zagreb. O victorie frumoasă, completată cu un preţios loc întîi obţinut şi de echipa noastră feminină, la a doua ediţie a întrecerii balcanice a tenismanelor.

RADU VOIA

Năstase «smeciază» de pe linia de fund, în timp ce Ţiriac

PRINTRE ATLEȚII TABEREI DIN BRAȘOV

Liceul nr. 2 cu program de educație fizică din Brașov își are sediul intr-o clădire construită în secolul trecut, în imediata apropiere a urcușului spre maiestuoasa Timpă.

Cu o curte interioară spațioasă, continuată în afara ansamblului de clădiri printr-un stadion miniatural, cu o tribună din beton, care tronează discret asupra pistei de atletism de 300 m, liceul brașovean și-a creat un frumos renume în decursul ultimilor zece ani de cînd funcționează sub acest nou profil. Aici, ținîndu-se seama de bunele condiții de lucru existente, s-a deschis, pe timpul vacanței de vară, tabăra celor mai buni atleți aparținînd tuturor liceelor cu program de educație fizică din țară.

Primul interlocutor, în vizita noastră făcută acestei tabere, ne-a fost directorul ei, profesorul Arno Kummer. Un om inalt, slab, dar bine legat, cu părul încărunțit, la care te impresionează plăcut vioiciunea și dinamismul care-l fac să nu-și găsească locul nici măcar atunci cînd, după ora mesei de prînz, tinerii atleți se odihnesc în dormitoare.

— **Aceste tabere s-au dovedit foarte utile** — ne mărturisește directorul. **Copiii lucrează cu mai multă plăcere și mai intens fiind complet degajați de grijile școlii. Individualizarea pregătirii devine de astă dată o realitate a cărei eficiență se poate vedea după fiecare zi de lucru. Și se lucrează intens. Cîte două antrenamente pe zi, iar ceea ce este curios pentru unii — dar nu și pentru noi profesorii — munca de pregătire care se desfășoară aici nu are darul să extenueze. Dimpotrivă. Contactul cu aerul, cu soarele, cu mișcarea dă elevilor o vioiciune specifică stadioanelor. După numai cîteva zile de la intrarea în tabără, elevii noștri au cîștigat un plus de forță ce le va prinde bine nu numai în concursurile care îi așteaptă, dar și în noul an de învățătură de după vacanță.**

— Activitatea sportivă, atletică, este unica preocupare a elevilor pe tot timpul

---

Urmașii lui Vernescu

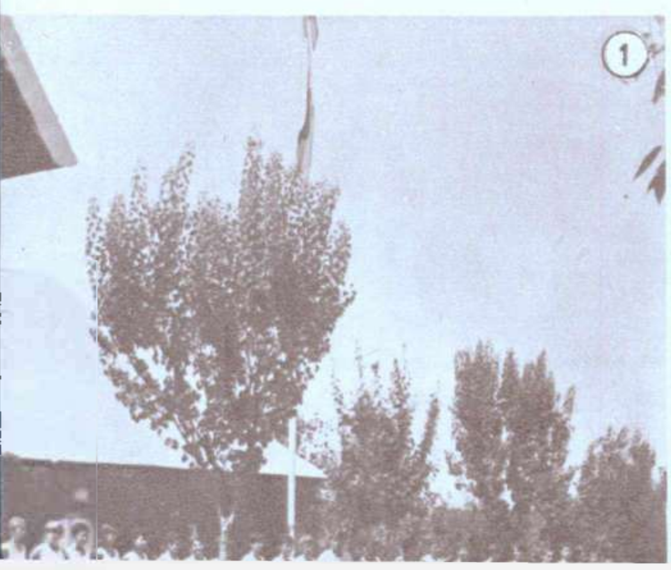
SAU

BEGA ȘI HERĂSTRĂUL LA SNAGOV

Frumoasă vacanță de vară! Mai peste tot, Ministerul Învățămîntului a organizat, pentru aceste zile, tabere. La una dintre acestea, deschisă la Snagov, am fost și noi într-o scurtă vizită. Pe malul umbrit de sălcii pletoase, într-o frumoasă grădină, au apărut peste noapte, ca după o ploaie de vară, zeci de corturi albe și verzui. În mijlocul taberei, pe un catarg înalt, fîlfîie liniștit drapelul României. În jurul lui, cu trupurile tinere, arse de soarele binefăcător, stau aliniați «ucenicii padelei» (foto 1).

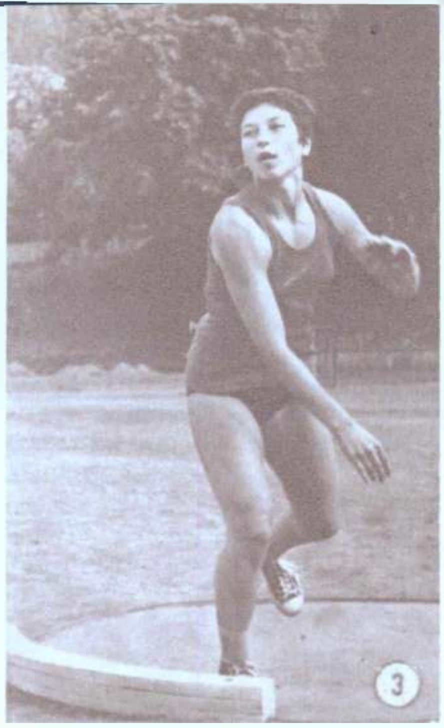
Se dă raportul. Apoi, în apropierea corturilor, se execută la unison programul de înviorare (foto 2).

Aici, la Snagov, și-au dat întîlnire acei care în urmă cu numai cîteva zile mai brăzdau încă apele canalului Bega și ale lacului Herăstrău. Sînt urmașii lui Vernescu. L-au cunoscut aici la Snagov, pe apele

1. Finiș în una din seriile probei de 60 m plat.
2. Tînărul Petre Kolf a întrecut în două încercări consecutive recordul de juniori al țării la aruncarea suliței: 65,27 m și apoi 65,28 m! Fotografia a fost făcută după primul record.
3. Maria Illy (Timișoara) a obținut la disc 36,18 m.
4. Defilarea celor mai reușite «măști» premiate la carnaval.

cît va funcționa tabăra?

— În principal da, în secundar însă elevii noștri au un program variat de distracții, care le face prezența lor aici deosebit de plăcută. Și am să vă dau un exemplu. Din orașul Brașov au fost selecționați în tabără 10 elevi. Acestora le-am dat aprobarea ca după-amiaza, după antrenamente, să meargă fiecare acasă. Ori, din cei 10 elevi doar 3 au acceptat să nu rămînă în tabără și în timpul nopții, restul de 7 cerînd insistent «încartiruirea» completă. Si i-am înțeles. Aici avem tineri din Cluj, Craiova, Tg. Mureș, Timișoara, Baia Mare, Iași, București, Cîmpulung Muscel, Ploiești, Rm. Vîlcea și Galați și între toți s-a format pe pistă un atașament și o coeziune care se evidențiază îndeosebi în timpul orelor rezervate distracțiilor. În scurtele noastre excursii merg braț la braț, cei din Tg. Mureș cu cei din București și exemplul l-am luat la întîmplare. Rîd, se tachinează între ei, dar fără răutate. Merg la cinema, la teatru, asistă la proiecțiile noastre de filme cu caracter sportiv, participă cu mult entuziasm, pe care nu încercăm să-l stăvilim, la serile distractive, la programul de televizor. Deci, după cum puteți vedea, programul nostru nu se rezumă doar la atletism. Copiii sînt doar în vacanță.

Am rămas alături de copiii din tabără două zile, timp în care ne-am putut da seama de adevărul celor spuse de director. I-am cunoscut pe orchestranții taberei. Pe Marian Georgescu, acordeonist talentat, reprezentantul Liceului «Nicolae Bălcescu» din Craiova, care a ținut să se recomande cu 11,0 pe 100 m și 6,83 m la lungime și pe Ion Gătej, de la Liceul nr. 2 din Tg. Mureș, chitarist, cu record personal 52 m la sulița de 800 gr și 45 m la disc. Cei doi sportivi se completau perfect cu instrumentele lor, fiind continuu solicitați să-și demonstreze virtuozitățile la muzica ușoară. Am asistat la o paradă a celor mai reușite măști de la carnavalul organizat de elevi cu o seară înaintea sosirii noastre în tabără și am fost martorii și celui mai important eveniment al tinerilor atleți prezenți la Brașov: concursul de selecție pentru alcătuirea echipelor la meciul dintre reprezentanții școlilor sportive și cei ai liceelor cu program de educație fizică, hotărît să aibă loc la Oradea. La acest concurs am avut satisfacția să ne notăm în bloc-notes și un record republican. Autor: Petre Kolf, un tînăr de 16 ani, de la Liceul nr. 4 din Timișoara care, aruncînd sulița la 65,28 m (a avut o aruncare și de 65,27 m), a îmbunătățit recordul republican de juniori, deținut de Stelian Giubelan, din Craiova (64,40 m). Această performanță (la care antrenorul lui Petre, profesorul Siegfried Becker, a ținut ca neapărat să alăturăm și numele primului antrenor al elevului său, profesorul Matei Schmitz) a fost încununarea a nu mai puțin de 42 de recorduri personale obținute de copiii aflați în concurs. Dintre rezultatele mai deosebite, la realizarea cărora am avut prilejul să fim martori, ținem să mai notăm: 6,78 m și 6,77 m la lungime realizați de Șt. Lăzărescu (București) și Marian Georgescu (Craiova); 62,80 m la suliță, autor Vasile Bogdan (Cluj); 1,52 m la înălțime, record personal pentru Zoia Moldovan (Tg. Mureș); 5,30 m la lungime, autoare Liliana Neagu (Timișoara) etc.

Am încheiat vizita noastră la atleții taberei din Brașov cu impresii dintre cele mai frumoase și — așa cum ne-au promis mulți dintre sportivi, noile noastre cunoștințe — pe mulți dintre ei așteptăm acum să-i revedem la startul concursurilor de talie republicană și cu rezultate care să constituie nu numai simple recorduri personale, ci recorduri ale țării și, cine știe, poate...

RODICA SOARE

învolburate de brațele puternicilor caiaciști, participanți la ediția jubiliară a «Regatei Snagov», la care Vernescu, desprins de grupul urmăritor, a trecut, nu mai puțin de patru ori, învingător linia de sosire.

«Părintele» atîtor generații de tineri privește cu admirație «flota viitorului». Este directorul adjunct al Ș.S. 2 din București — profesorul Romulus Spirescu, conducătorul taberei. Alături de el, alți dascăli — profesorul P. Alexandrescu, îndrumătorul maestrei emerite a sportului Hilde Lauer și al atîtor altor caiaciști de frunte, precum și profesorii Marga Popescu, Constantin Boerescu și Dumitru Radu se ocupă intens de activitatea elevilor din Timișoara și București. În imaginea 3, întreaga flotă — atentă la instrucțiunile date de colectivul de profesori.

Visul abia acum ia drumul imaginației cînd, singuri, pe apele de astă dată liniștite, sprintează aidoma ca în finala de 500 metri. Cu fiecare padelă înfiptă în trupul cald al lacului, acolo unde siajul ambarcațiunii acoperă cercurile tremurînde ale propulsiei: «urmașii lui Bebe» știu că merg pe drumul spre măiestrie. Poate că numai peste doi-trei ani numele acestor elevi vor fi înscrise în cartea de aur a victoriilor românești.

După antrenament, din nou pe malul umbrit al frumosului lac. Se dau indicații pentru programul zilei următoare (foto 4).

Seara a pus acum stăpînire peste tabăra elevilor de la Snagov. În fața unui cort, un grup de «artiști» cîntă «Liniște»... Și apoi din nou drumul imaginației îi poartă pe tinerii caiaciști spre idolul lor, Bebe Vernescu. **(P.R.)**

ACUM 60 DE ANI...

...ȘI ASTĂZI LA MAMAIA

Iată o vedere care înfățișează Mamaia dinaintea primului război mondial. Și, așa cum notează în josul ilustratei un contemporan, cei doi bărbați cu veleități de înotători, după ce s-au scăldat în spumoasa apă a mării, urcînd scara de rigoare (și de lemn!), au o țintă precisă: *«Se duc în cabine»*.

Era — și nu numai cei vîrstnici pot confirma — pînă nu demult, din nefericire, tot ceea ce putea oferi litoralul românesc: căsuțe (dintre care unele cu pretenții de vile cu nume dintr-acestea: «Lolla», «Tzutzi», «Mimi», «Sissi», «Nora» etc. etc.), barăci subrede și puzderie de cabine primitive.

În imaginea din dreapta, o vedere din Mamaia de astăzi.

MAGAZIN sportiv

VIOREL SUCIU — GHID

La Iași a avut loc o etapă din cadrul campionatului de atletism pe echipe al categoriei B, în care s-au înfruntat reprezentanții regiunii Ploiești, ai clubului Metalul București și ai regiunii gazdă. În clipele de răgaz, atleții oaspeți s-au încîntat admirînd renumitele monumente istorice ale bătrînului oraș moldovean. Desigur, la loc de frunte a fost biserica-bijuterie «Trei Ierarhi», durată de domnitorul Vasile Lupu. Unul din ghizi a fost studentul-inginer Viorel Suciu, corecordman național la 110 m garduri, cel mai valoros atlet al regiunii Iași. Iată-l în fotografie împreună cu bucureștenii Mariana Goth, Ecaterina Nourescu și Șerban Ciochină, recordmanul național la triplusalt.

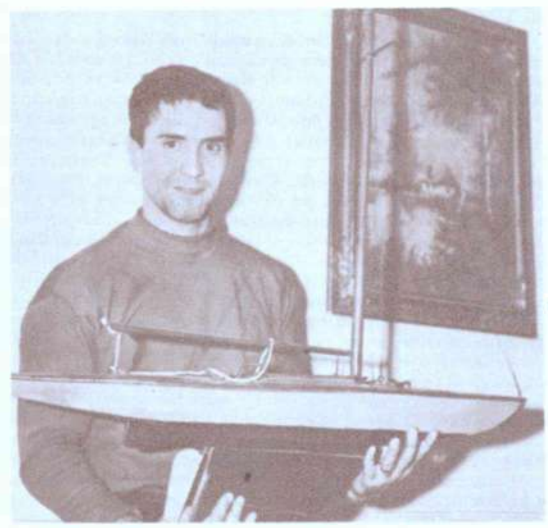

DIN ALBUMUL SUTEI DE METRI

Fotografia are data 11—13 octombrie 1946 Locul: Tirana — Albania. Aici au avut loc Jocurile Balcanice — neoficiale (întrerupte în perioada celui de-al doilea război mondial, ele au fost reluate oficial abia în 1953, la Atena). Îi recunoașteți, desigur, pe atleții din margine. În stînga — Eugen Lupșa (locul II cu 10,9), în dreapta — Ion Moina (locul I cu 10,8). La mijloc — învinsul, însă prietenul lor, iugoslavul Zvonko Turkalj (locul IV cu 11,6).

Apropo de cele două «aripi». Acum două decenii Ion Moina alerga suta de metri în 10,4, iar Eugen Lupșa în 10,5. În anul acesta, să nu-ți vină să crezi, nici un atlet român nu a coborît sub 10,6. O «curiozitate» demnă, într-adevăr, de paginile de magazin!

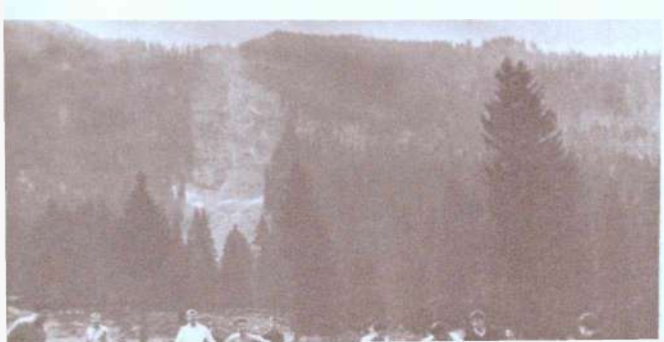
CONSTRUCTOR DE NAVOMODELE

Multiplul campion național, european și mondial de caiac, AUREL VERNESCU, care a străbătut pe apă, trăgînd cu padela, zeci de mii de kilometri, se gîndește la o binemeritată odihnă la bătrînețe. Să parcurgă și atunci mii de kilometri pe apă, dar împins de padela neobositului și veșnic-tînărului Eol. La aceste planuri a început să lucreze încă de pe acum. Deocamdată el este în faza de constructor de navomodele. Va urma aceea cînd își va construi o ambarcație cu pînze de dimensiuni normale și, cine știe, cu care se va încumeta să facă înconjurul Mării Negre, la o vîrstă apropiată de aceea a lui sir F. Chichester.

SOȚII KALOGHEROPOULOS

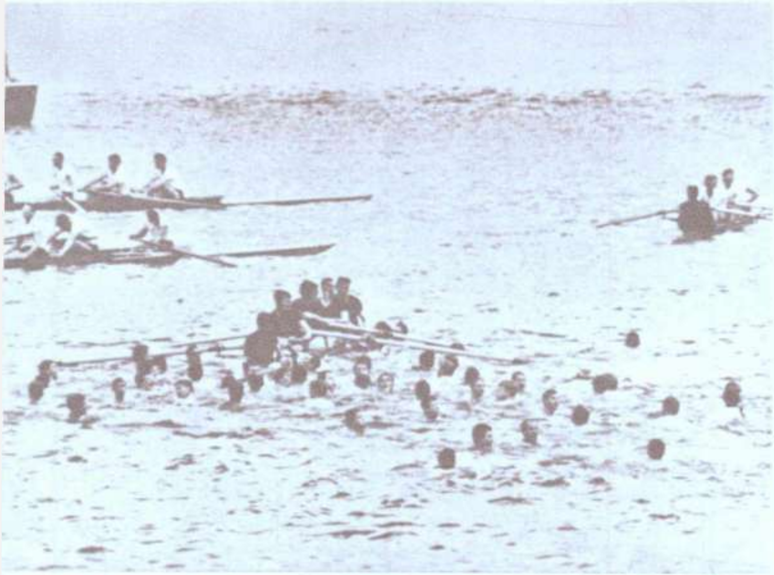
Poate nu știați că la recenta Balcaniadă de tenis au participat și doi sportivi de peste Ocean... E vorba de soții Kalogheropoulos. Grec de origine, Nikos Kalogheropoulos s-a născut în Costa Rica, unde părinții săi emigraseră cu ani în urmă. Acolo a cunoscut-o pe viitoarea sa soție, Carole, originară din Miami (Florida). Repatriindu-se în 1961, Nikos Kalogheropoulos a devenit primul tenisman al Greciei, ale cărei culori le-a reprezentat în numeroase competiții internaționale. Cu ocazia participării sale la ultima ediție a «Circuitului Caraibilor», a avut loc și căsătoria sa cu Carole, devenită între timp tenismană cunoscută în S.U.A. Căpătînd cetățenia elenă prin căsătorie, Carole Kalogheropoulos a putut reprezenta Grecia, alături de soțul ei, în întrecerile balcanice de la București, fiind una din cele mai apreciate jucătoare ale turneului. Iată simpatica pereche de sportivi, fotografiați de reporterul nostru AUREL NEAGU.

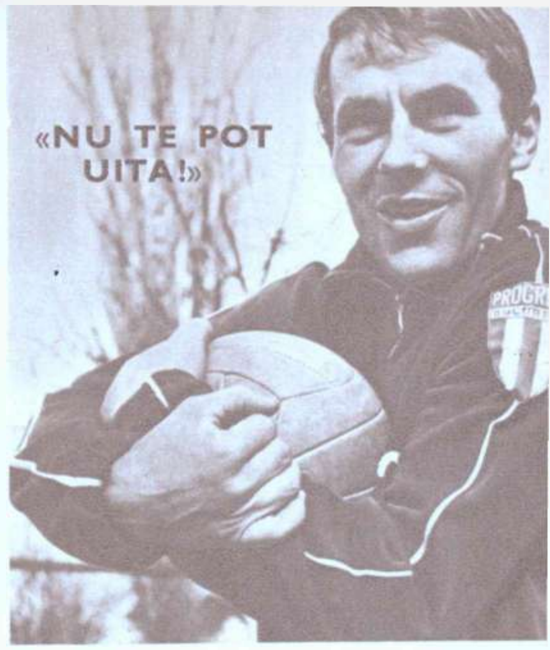
FOTBAL LA... ÎNĂLȚIME

Instantaneul a fost luat în minunata noastră stațiune climaterică Poiana Brașov, care și-a deschis larg porțile pentru sezonul de vară, oferindu-le celor veniți să-și petreacă concediul de odihnă nu numai o gamă întreagă de itinerarii turistice, care de care mai interesante, dar chiar și gazon pentru fotbal. Dar pentru un fotbal anonim. Și totuși, acest fotbal anonim este la... înălțime, pentru că Poiana Brașov are aproape 1 000 de metri altitudine!

ADEVĂRAȚI SUPORTERI

În fiecare an, pe canalul Rinului care duce la Amsterdam, la Jutphaas, se desfășoară tradiționala regată de canotaj academic a universităților olandeze. Fotografia alăturată a fost făcută la ediția din acest an a regatei, după terminarea probei de schif 4+1. Înotătorii pe care-i vedeți nu sînt canotori cărora li s-au scufundat ambarcațiunile, ci cei mai înflăcărați suporteri ai echipajului Triton din Utrecht, cîștigătorul probei. Ei n-au mai avut răbdare pe mal, au plonjat în apa rece ca gheața și au înotat pînă la linia de sosire ca să-i felicite pe învingători.

«NU TE POT UITA!»

...așa parcă spunea, arătînd mingea, colegului Paul Romoșan, autorul fotografiei, apreciatul solist de muzică ușoară **DAN SPĂTARU**, omniprezent la antrenamentele Progresului — vechea lui simpatie. Și-acum, cîte ceva despre el. A jucat fotbal «încă din pruncie», cum glumește, la Știința Buc., în B, pe cînd era icefist.

Talentat și viol, bun șuter, Dan n-a prea fost eclipsat, în acea vreme, de coechipierii lui, Ion Ionescu, Dridea II ș.a. În 1962 este profesor de educație fizică și abandonează fotbalul de performanță devenind — pentru menținerea propriei sale condiții fizice, dar și credincios acelui «nu te pot uita!» — un tot mai frecvent «om de casă» al prietenilor din str. Dr. Staicovici. Mulți ani el a fost și instructor artistic (evident, cu predilecție spre canto) la Casa de cultură a studenților din București și, de la un timp, este ceea ce știți și dvs.:...Dan Spătarul (GH. R.)

HOCHEI PE ROTILE

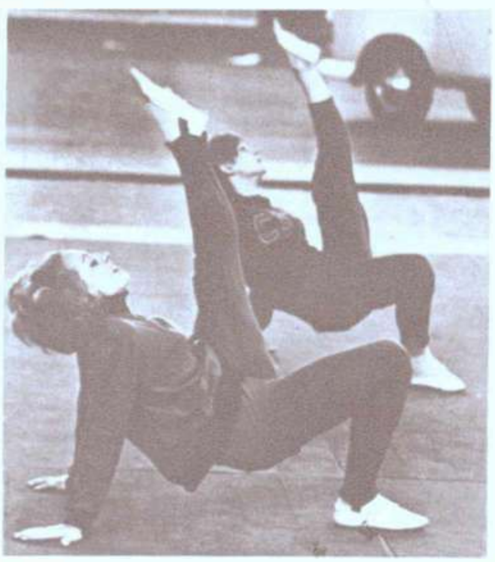
Știam de hochei pe gheață, de hochei pe iarbă, de hochei călare. Iată însă că a apărut pe continentul nostru încă o variantă: hocheiul pe rotile. Că este luat în seamă o dovedește însuși campionatul european de hochei pe rotile. Nu demult, s-a disputat chiar finala acestei competiții, în orașul spaniol Reus. S-au întîlnit formațiile Reus Deportive și H.C. Candy Monza (Italia). Gazdele și-au adjudecat trofeul, învingînd cu 6—3. *În fotografie:* căpitanul echipei Reus Deportive face un tur de onoare purtînd în mînă trofeul și culege aplauzele spectatorilor din tribune.

«REGINA GIMNASTICII»

La recentele campionate europene de gimnastică feminină de la Amsterdam, campioana olimpică și mondială **VERA CEASLAVSKA** și-a confirmat în mod strălucit excepționala sa valoare, cucerind toate medaliile de aur (individual compus, sol, sărituri, paralele inegale, bîrnă). La două aparate (sol și bîrnă), la exerciții liber alese, acest mare produs al gimnasticii din Cehoslovacia a obținut nota 10!

Instantaneul a fost luat la Amsterdam, lîngă sala de gimnastică. Vera Ceaslavska, avînd alături o compatrioată, își face încălzirea afară, înainte de a intra în concurs.

MICROMOTIVE SPORTIVE

- Dunărea e un teren de polo cu Porțile de... Fier.
- Popicele se joacă pe ciment, pe bitum, pe parchet, pe... bere.
- La prăjină cînd dobori e rău, la popice e... bine.
- O figură de boxer? ARON... PUMNUL.
- Penalti: 11 metri «celor de-acasă».
- Fenicienii au fost țintași. La ei exista de mult... «TIRUL».
- Cică i-a «intrat bila în sînge». Are icter? Nu, e... popicar.
- Avionul este cel mai înalt turn al... parașutiștilor.
- Încap patru cai într-un plic? Da, la șah prin... corespondență.
- Parașuta: colacul de salvare al... aviatorilor.
- În nocturnă portarii sînt «paznici de noapte».

TITI GHEORGHIU-Vaslui

DE PRETUTINDENI

Jocul de polo călare este originar din Iran și datează din anul 525 e.n. În orașul Ispahan se mai văd și astăzi urmele unui teren de polo călare cu marcaje, din sec. XII. Din Iran acest sport a trecut în India unde, în anul 1859, a fost întemeiat în provincia Assam primul club de polo călare din lume. Zece ani mai tîrziu, acest sport a fost introdus în Anglia, unde în iulie 1871 a avut loc primul meci public între două echipe ale unor regimente de cavalerie.

Terenul de polo călare are dimensiunile de 27 × 146 de metri, fiind astfel cel mai mare teren de sport. Cele mai bune echipe se află în India, Argentina, Marea Britanie, Franța și Italia.

*

Karen Yvette Muir din Africa de Sud nu avea decît 12 ani și jumătate cînd, la 10 august 1965, în cadrul unui concurs internațional de natație de la Blackpool, (Anglia), a doborît recordul mondial la 110 y spate, cu timpul de 1 : 08,7, devenind astfel cea mai tînără recordmană mondială.

Dar cel mai tînăr performer internațional absolut a fost, totuși, jamaicanul Joy Foster, care în anul 1958, la vîrsta de numai 8 ani, a devenit campion internațional de tenis de masă al țării sale la probele de simplu ...

La antipod se află suedezul Oscar G. Swahn. La vîrsta de 73 de ani — cea mai înaintată — el a cucerit o medalie de argint la Jocurile Olimpice de la Anvers din 1920.

Tot la capitolul recordurilor de vîrstă se înscrie și americanca Marjorie Gestring — cea mai tînără campioană olimpică. Avea 13 ani cînd a cîștigat medalia de aur la săritura de pe trambulină la J.O. din 1936, de la Berlin.

*

Norvegiana Sonja Henie, triplă campioană olimpică și de zece ori campioană mondială la patinaj artistic, este și cea mai bogată sportivă din lume. După retragerea sa din viața competițională, ea a montat reviste pe gheață în care a deținut rolul principal, realizînd, astfel, un venit de aproape 17 milioane lire sterline.

*

Cel mai mare pește prins vreodată cu undița, și omologat de Asociația Internațională de Pescuit Sportiv, este un rechin alb (Carcharodon carcharias), în greutate de 1206 kg, avînd o lungime de 4,87 metri. Data și locul: 21 aprilie 1959, Denial Bay, Australia de Sud. Pescarul: australianul Alf Dean.

TENISMANUL DENTIST — CAMPION LA WIMBLEDON

Un dentist de profesie, pe nume John Newcombe, a salvat onoarea tenismanilor din «Țara cangurilor». Eliminați în mod surprinzător, marii favoriți ai sportului alb — australienii Emerson, Davidson sau teribilul Roche — au avut un mare salvator pe «court»-urile gazonate de la Wimbledon, în persoana tînărului Newcombe, în vîrstă de 23 de ani. În ultimii doi ani, Newcombe s-a remarcat în diferitele concursuri internaționale desfășurate în țara sa și fusese finalist la marele concurs de la Forest Hills (S.U.A.). Nici o dată însă, tînărul «New» nu a reușit să-și înscrie numele ca învingător al unui concurs clasic din suita celor cinci înscrise în calendarul internațional.

Dar iată că, la Wimbledon, Newcombe s-a întrecut pe sine și, în finală, timp de 74 de minute, l-a surclasat pur și simplu pe vest-germanul Wilhelm Bungert, obținînd o victorie de prestigiu. Tenismanul din Sydney, de profesie dentist, practică sportul său preferat de la vîrsta de 7 ani. Majoritatea membrilor familiei sale au jucat însă cricket, nicidecum tenis. Unchiul său — Warren Bardsley — a fost cu două decenii în urmă unul din cei mai teribili jucători australieni de cricket. După victoria repurtată în fața lui Bungert, tenismanul-dentist a declarat următoarele: «De doi ani aștept o asemenea victorie. Sincer să fiu, n-am crezut că Bungert va ceda în finală atît de ușor. L-am întîlnit pe Bungert de cel puțin 12 ori pînă astăzi, și tocmai aici, la Wimbledon, el nu mi-a opus o rezistență mai serioasă.»

Paul OCHIALBI

În imagine: John Newcombe sare fileul: bucuria succesului e imensă...

Michel Jazy — Pista RECORDURILOR (II)

Și după 3—4 kilometri, pe un parcurs extenuant, Tom, învățat cu greul, își înfringe rivalul, se distanțează și apare singur în capătul liniei drepte la 100 metri de sosire. Iată-l la 25 de metri. Celălalt încă nu se vede. Tom nu poate să mai piardă cursa. Directorul e în culmea fericirii. Cînd, pe neașteptate, Tom își dă seama. Dintr-odată el are conștiința faptului că victoria sa nu va servi decît directorului care îl exploatează. Atunci se oprește și-l lasă să cîștige pe campionul colegiului. Aceasta este anecdota. Emoționantă, consecventă cu tema filmului. Eu personal nu cred că în realitate se poate întîmpla așa ceva. Un atlet ajuns la capătul unui cros epuizant, un sportiv care a suferit pînă la limita răbdării pentru a cîștiga nu se va opri la 25 de metri de linia de sosire. În finișul unei curse, atletul se află într-un adevărat delir fizic și moral. Nu am fost nici o dată beat, dar cred că starea respectivă se poate compara cu beția, cu o nemaipomenită bucurie. Atletul aflat la un pas de victorie este profund tulburat, amețit, el nu mai e complet lucid. Nu mai comandă creierul, ci șira spinării.

Această semisincopă de conștiință nu survine decît la sfîrșitul curselor de duritate extremă: crosuri lungi, maraton. Cursa de semifond este, dimpotrivă, ceva bine construit, cu multă răbdare și judecată la bază. Cel mai trainic argument este faptul că în semifond se vorbește de școli. Din cîte știu există două școli: *«școala antrenamentului fracționat»* a germanului Gerschler și *«școala naturală»* a suedezului Gosta Olander. Amîndouă au dat rezultate excelente, deși concepțiile sînt diametral opuse. Gerschler consideră că antrenamentul trebuie efectuat pe pistă, pe distanțe scurte, repetate foarte des. Un alergător de 1 500 m își poate propune, bunăoară, să parcurgă la un antrenament de 40, 50 sau chiar de 100 de ori distanța de 100 de metri în 15 sau 16 secunde.

Nu știu dacă vă puteți imagina ce înseamnă de 100 de ori 100 de metri, cu gîndul că mîine va trebui s-o luați de la capăt! Am fost și eu o dată la Gerschler și la cardiologii săi din Frieburg. După prima ședință de acest gen am avut o poftă grozavă să fug, dar... pentru nu a mai reveni la Frieburg. Nu era antrenament, ci curată galeră. Eu nu critic metoda în sine. Ea poate fi bună. A dat și rezultate. Dar nu se poate aplica decît unor atleți cu un temperament aparte, unor fanatici ai alergării. Eu sînt fidel celeilalte școli, metodei lui Gosta Olander, metoda plăcerii de a alerga. De 100 de ori 100 de metri într-o dimineață de antrenament nu reprezintă în definitiv decît 10 kilometri. Cu metoda Olander vei face 25 sau 30 de kilometri într-un tempo normal, în plină natură; schimbi ritmul pe costișe, întinzi fuleul la coborîri, demarezi din cînd în cînd. Dar în libertate. Un antrenament repetat, îndelung, dar nu prea dur, aceasta este teorema de bază a școlii lui Olander. Eu am respectat-o întocmai. O singură dată pe săptămînă veneam pe pista stadionului pentru a-mi controla efortul din punct de vedere cronometric.

Așa am început să iubesc păsările și arborii. Iarna cînd pămîntul pădurii Vincennes era acoperit de zăpadă, plecînd la antrenament luam cu mine bucăți de pîine sau prăjituri, le așezam în locuri anumite și mă îndepărtam. Alergam doi-trei kilometri și mă întorceam pe acolo. Păsări și veverițe își luau micul dejun din merindele aduse de mine. După cîteva zile veverițele nu se mai speriau și nu mai fugeau cînd mă zăreau: Devenisem prieteni în așa fel că ele pîndeau sosirea mea. Cînd apăream la capătul aleii, erau totdeauna două-trei veverițe care se rostogoleau acrobatic pe bătrînele trunchiuri ale stejarilor și așteptau trecerea mea, ridicate în zăpadă, pe lăbuțele dinapoi, parcă cerînd prăjiturile. De ar fi, numai aceste mici bucurii și ele ar fi suficiente ca unul ca mine să prefere metoda antrenamentului în natură. «Mecca» lui Gosta Olander este Volodalen, un loc pierdut undeva în nordul Suediei, la 300 kilometri de Cercul Polar. Acolo este o pace și o liniște cum nu găsești nicăieri; satul cel mai apropiat de Volodalen se află la 40 de kilometri și pentru antrenament vei găsi kilometri și kilometri de teren variat, dealuri cu spinări domoale, păduri de brad, mlaștini secate, năpădite de un fel de turbă deasă, care acoperă apa. Peisajul este de o noblețe și de o limpezime nemaivăzute și aerul de o puritate cum nu am întîlnit în altă parte. Am fost adesea la Volodalen în tovărășia altor atleți francezi. Întotdeauna am încercat o emoție puternică. Departe de lume și de zgomotul orașelor, Volodalen era un refugiu unde te simțeai fericit și mereu tînăr. Am alergat la Volodalen cu o plăcere primară, ca un animal al pădurii. Regăseam acolo gustul adevărat al inocenței timpului pierdut. Cînd reveneam la Paris, după două-trei săptămîni petrecute la Volodalen, mă simțeam mai puternic, dar, îndrăznesc să spun, și mai bun, mai uman. Cred sincer că antrenamentul și concursul văzute sub acest aspect sînt lucruri ce îmbogățesc inima omului. Cînd mă gîndesc la aceasta, sînt mîndru de a fi alergător. Într-un anumit fel, antrenamentele, plimbările mele solitare mi-au adus mai mult decît recordurile mele.

Adaptare de Ilie GOGA

(Continuare în numărul următor)

Michel Jazy, imediat după ce a stabilit două noi recorduri mondiale: 8 : 22,6 pe două mile și 7 : 49,0 pe 3 000 m. Iată-l pe podium alături de prietenul său, australianul Ron Clarke (stînga) și tunisianul Gamoudi.

FIȘIER

ATLETISM

Recorduri mondiale

110 m garduri	13,2 eg.	Earl Mc Collough	S.U.A.
1500 m	3.33.1	Jim Ryun	S.U.A.
100 m femei	11,1 eg.	Barbell Farrell	S.U.A.
200 m femei	22,7 eg.	Irena Kirszenstein	Polonia
1500 m femei	4.17.3	Ann Smith	Anglia
1 milă femei	4.37.0	Ann Smith	Anglia
880 yarzi femei	2.02.0	Juddy Pollock	Australia

Recorduri europene

Ștafeta 4 ×100 m	38.9	Echipa Națională (Berger-Delecour-Piquemal-Bambuck)	Franța
880 yarzi	1.47.3	John Boulter	Anglia
200 m femei	22,7 eg.	Irena Kirszenstein	Polonia
880 yarzi femei	2.03.0	Vera Nikolici	Iugoslavia
1500 m femei	4.17.3	Ann Smith	Anglia
1 milă femei	4.37.0	Ann Smith	Anglia

Recorduri republicane

Triatlon	2403	Vasile Muresan (11,0-7,30-13,84)	I.C.F.
Pentatlon	3609	Silviu Hodos (6,96-57,06-23,4-44,14-4,27.4)	I.C.F.
Ștafeta 4 ×400 m	3.11.8	Dinamo București (Puiu-Osoianu-Rățoi-Jurcă)	
300 m femei	39.7	Ileana Silai	C.S.M. Cluj
800 m	2.05.7	Ileana Silai	C.S.M. Cluj
80 m garduri	11,1 eg.	Valeria Bufanu	Metalul Buc.
	11,1 eg.	Viorica Viscopoleanu	Steaua Buc.
Pentatlon femei	4539	Elena Vintilă (11,5-10,01-1,59-6,11-25,2)	Dinamo Buc
1500 m femei	4.32.3	Elisabeta Baciu	UCFS Roman

ÎNOT

Recorduri mondiale

100 m fluture	.56,3	Mark Spitz	S.U.A.
200 m fluture	2:06.4	Mark Spitz	S.U.A.
800 m liber	8.42.0	Francis Luyce	Franța
200 m spate femei	2:24,4	Elaine Tanner	Canada
400 m liber femei	4.36.4	Pam Kruse	S.U.A.
800 m liber femei	9.35.8	Debbie Meyer	S.U.A.
1500 m liber femei	18.11.1	Debbie Meyer	S.U.A.
200 m mixt femei	2.27.5	Claudia Kolb	S.U.A.
400 m mixt femei	5.11.7	Claudia Kolb	S.U.A.
200 m bras femei	2.40.5	Kattie Ball	S.U.A.
110 yarzi spate fem.	1.07.5	Karen Muir	Africa de Sud

Recorduri europene

800 m liber	8.42.0	Francis Luyce	Franța
200 m mixt	2.16.3	Alain Mosconi	Franța
Ștafeta 4 ×200 m liber	7.58.6	Echipa Națională (Mosconi-Rousseau-Gruener-Luyce)	Franța

Recorduri republicane

800 m liber femei	10.53.6	Daniela Coroiu	ȘS Reșița
	10.46.6	Daniela Coroiu	ȘS Reșița
100 m fluture femei	1.11.8	Agneta Sterner	CSȘ Buc.
200 m fluture femei	2.40.8	Agneta Sterner	CSȘ Buc.

HALTERE

Recorduri mondiale

Cat. Cocoș	stilul împins	122,5	Baez Cruz	P. Rico
	" aruncat	144	Alexander Vahonin	U.R.S.S.
Cat. Semi-mijlocie	" împins	157	Russell Knipp	S.U.A.
	" smuls	145	Masashi Oushi	Japonia
	total	467,5	Viktor Kurențov	U.R.S.S.
Cat. Semi-grea	stilul aruncat	193	Jan Talts	U.R.S.S.
	total	497,5	Jan Talts	U.R.S.S.
Cat. Grea	stilul împins	201,5	Leonid Jabotinski	U.R.S.S.
	" smuls	174	Leonid Jabotinski	U.R.S.S.
	" aruncat	218	Leonid Jabotinski	U.R.S.S.
	total	590	Leonid Jabotinski	U.R.S.S.

Recorduri europene

Performanțele care constituie recorduri mondiale și sînt realizate de atleți reprezentînd țări europene constituie în același timp și recorduri europene.

Recorduri republicane

Cat. Cocoș	stilul împins	110	Zoro Fiat	Steaua Buc.
	" aruncat	127,5	Zoro Fiat	Steaua Buc.
Cat. Semi-mijlocie	" împins	142,5	Fiți Balaș	Steaua Buc.
Cat. Grea	" împins	167,5	Gheorghe Mincu	Dinamo Buc.

CICLISM

Recorduri mondiale

4 km urmărire pe echipe	4.26.6	Echipa Națională (Chenello-Vascello-Pancino-Rancaglia)	Italia

Recorduri republicane

Cursa italiană	2.16.4 eg.	Echipa Națională (Burlacu-Negoescu-Soare-Rona-Juravli)	

TIR

Recorduri republicane

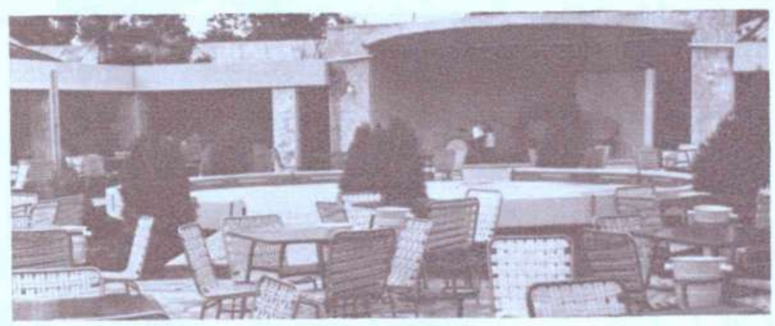

UN POPAS PLĂCUT

● În drum spre litoral la unitățile de alimentație publică ale cooperației de consum:

● În orașul Urziceni vizitați restaurantul și grădina de vară **CIOCÎRLIA** și moderna cofetărie **TRANDAFIRUL.**

● La 74 km de București, în pădurea Malu, s-a amenajat un loc de parcare și de instalare a corturilor cu pază și s-au montat 5 căsuțe cu cîte 2 paturi. Pentru uzul turiștilor s-au amenajat spălătoare, iar **TERASA STEJARUL** servește în tot cursul zilei preparate de grătar, pui la frigare, minuturi, aperitive, preparate de cofetărie, răcoritoare.

● La 6 km, lateral, înainte de intrarea în orașul Slobozia, pe o șosea asfaltată, se află stațiunea balneară Amara. Cu ocazia vizitării stațiunii poposiți la modernul **COMPLEX DE ALIMENTAȚIE PUBLICĂ** în care sînt cuprinse: o cofetărie, un restaurant cu terasă și grădină, un restaurant cu autoservire.

● În orașul Slobozia vă stau la dispoziție grădina de vară **DUNĂREA** și cofetăria **DOINA**, cunoscute și apreciate de mulți turiști.

● Înainte de a trece Dunărea, la punctul Giurgeni, serviți preparate din pește la restaurantul cu specific pescăresc **TERASA DUNĂREA**. Specialități totdeauna proaspete vă oferă ospătari îmbrăcați în costume marinărești.

SPORT

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, raionul 30 Decembrie — București. Telefoane: 11.10.05; 11.91.13. Abonamentele se fac la toate oficiile poștale și în întreprinderi și instituții prin difuzorii voluntari. Costul abonamentului: 3 luni — 15 lei; 6 luni — 30 de lei; 1 an — 60 de lei.
Prezentare grafică: M. PATRICHI. Tehnoredactor: N. BĂRBĂUȚEAN. Corector: Gh. RANETTI.

Revista se tipărește la Combinatul Poligrafic Casa Scînteii

SPORT

ASPECTE DIN TIMPUL CONFERINȚEI PE ȚARĂ A MIȘCĂRII SPORTIVE

